

Europeiska unionens officiella tidning

C 55

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtioandra årgången

7 mars 2009

Informationsnummer Innehållsförteckning Sida

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH ORGAN

Domstolen

2009/C 55/01	Domstolens senaste offentliggörande i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> EUT C 44, 21.2.2009	1
--------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLS FÖRFARANDEN

Domstolen

2009/C 55/02	Mål C-140/07: Domstolens dom (första avdelningen) av den 15 januari 2009 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht – Tyskland) – Hecht-Pharma GmbH mot Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Lüneburg (Direktiv 2001/83/EG – Artiklarna 1 punkt 2 och 2.2 – Begreppet "läkemedel genom funktion" – Produkt som inte har fastställts vara ett läkemedel genom funktion – Hänsyn till doseringen av verksamma substanser)	2
2009/C 55/03	Mål C-383/07: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 15 januari 2009 (begäran om förhandsavgörande från Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Tyskland)) – M-K Europa GmbH & Co. KG mot Stadt Regensburg (Begäran om förhandsavgörande – Förordning (EG) nr 258/97 – Artikel 1.1-3 – Nya livsmedel och nya livsmedelsingredienser)	3
2009/C 55/04	Mål C-495/07: Domstolens dom (första avdelningen) av den 15 januari 2009 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Patent-und Markensenat – Österrike) – Silberquelle GmbH mot Maselli Strickmode GmbH (Varumärken – Direktiv 89/104/EEG – Artiklarna 10 och 12 – Upphävande – Begreppet "verkligt bruk" av ett varumärke – Anbringande av varumärket på reklamartiklar – Sådana artiklar delas ut gratis till dem som köper varumärkesinnehavarens varor)	3

SV

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
2009/C 55/05	Mål C-502/07: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 15 januari 2009 (begäran om förhandsavgörande från Naczelny Sąd Administracyjny) – K-1 sp. z o.o. mot Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy (Mervärdesskatt – Oegentligheter i den skattskyldiges deklaration – Skattetillegg)	4
2009/C 55/06	Mål C-539/07: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 15 januari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien (Fördragsbrott – Direktiv 2002/22/EG – Artikel 26.3 – Gemensamt europeiskt larmnummer – Information om varifrån samtalet kommer – Till de myndigheter som ansvarar för larmtjänster tillhandahåller information – Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)	4
2009/C 55/07	Mål C-259/08: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 15 januari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland (Fördragsbrott – Direktiv 79/409/EEG – Bevarande av vilda fåglar – Skydd och upprätthållande av livsmiljöer – Klassificering av särskilda skyddsområden – Förbud mot att jaga och fånga – Felaktigt införlivande)	5
2009/C 55/08	Mål C-421/08 P: Överklagande ingett den 24 september 2008 av Calebus, SA av det beslut som förstainstansrätten (första avdelningen) meddelade den 14 juli 2008 i mål T-366/06, Calebus, SA mot Europeiska gemenskapernas kommission, till stöd för vilken Konungariket Spanien intervenerat	5
2009/C 55/09	Mål C-506/08 P: Överklagande ingett den 14 november 2008 av Konungariket Sverige av den dom som förstainstansrätten (tredje avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 9 september 2008 i mål T-403/05, MyTravel Goup plc mot Europeiska gemenskapernas kommission	6
2009/C 55/10	Mål C-520/08 P: Överklagande ingett den 27 november 2008 av HUP Usługi Polska sp. z o.o. (tidigare HP Temporärpersonalgesellschaft mbH) av den dom som förstainstansrätten (femte avdelningen) meddelade den 24 september 2008 i mål T-248/05, HUP Usługi Polska sp. z o.o. (tidigare HP Temporärpersonal-gesellschaft mbH) mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Manpower, Inc.	7
2009/C 55/11	Mål C-525/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 2 december 2008 – Sylvia Bienek mot Condor Flugdienst GmbH	8
2009/C 55/12	Mål C-538/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden den 4 december 2008 – X Holding BV mot Staatssecretaris van Financiën	8
2009/C 55/13	Mål C-541/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberster Gerichtshof den 4 december 2008 – Fokus Invest AG mot Finanzierungsberatung-Immobilientreuhand und Anlageberatung GmbH (FIAG)	8
2009/C 55/14	Mål C-549/08: Talan väckt den 10 december 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland	9
2009/C 55/15	Mål C-551/08: Talan väckt den 11 december 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Polen	9
2009/C 55/16	Mål C-552/08 P: Överklagande ingett den 12 december 2008 av Agrar-Invest-Tatschl GmbH av den dom som förstainstansrätten meddelade den 8 oktober 2008 i mål T-51/07, Agrar-Invest-Tatschl GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission	10
2009/C 55/17	Mål C-558/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden den 17 december 2008 – Portakabin Limited och Portakabin BV mot Primakabin BV	10
2009/C 55/18	Mål C-560/08: Talan väckt den 17 december 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien	11

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
2009/C 55/19	Mål C-565/08: Talan väckt den 19 december 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien	12
2009/C 55/20	Mål C-570/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Anotato Dikastirio (Cypern) den 22 december 2008 – Symvoulio Apochetefseon Lefkosias mot Anatheoritiki Archi Prosforon	13
2009/C 55/21	Mål C-571/08: Talan väckt den 22 december 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien	13
2009/C 55/22	Mål C-572/08: Talan väckt den 22 december 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien	14
2009/C 55/23	Mål C-573/08: Talan väckt den 22 december 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien	14
2009/C 55/24	Mål C-576/08 P: Överklagande ingett den 23 december 2008 av People's Mojahedin Organization of Iran av den dom som förstainstansrätten meddelade den 23 oktober 2008 i mål T-256/07, People's Mojahedin Organization of Iran mot Europeiska unionens råd	15
2009/C 55/25	Mål C-577/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Arbeidshof te Antwerpen, Afdeling Hasselt (Belgien) den 29 december 2008 – Rijksdienst voor pensioenen mot E. Brouwer	16
2009/C 55/26	Mål C-578/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 29 december 2008 – Rhimou Chakroun mot Minister van Buitenlandse Zaken	16
2009/C 55/27	Mål C-579/08 P: Överklagande ingett den 24 december 2008 av Messer Group GmbH av den dom som förstainstansrätten meddelade den 15 oktober 2008 i mål T-305/06, Air Products and Chemicals Inc mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)	17
2009/C 55/28	Mål C-581/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av VAT and Duties Tribunal, London (Förenade kungariket) den 29 december 2008 – Emi Group Ltd mot The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	17
2009/C 55/29	Mål C-584/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel de Liège (Belgien) den 29 december 2008 – Real Madrid Football Club, Zinedine Zidane, David Beckham, Raul Gonzalez Blanco, Ronaldo Luiz Nazario de Lima, Luis Filipe Madeira Caeiro, Futebol Club Do Porto S.A.D., Victor Baia, Ricardo Costa, Diego Ribas Da Cunha, P.S.V. N.V., Imari BV, Juventus Football Club SPA mot Sporting Exchange Ltd, William Hill Credit Limited, Victor Chandler (International) Ltd, BWIN International Ltd (Betandwin), Ladbrokes Betting and Gaming Ltd, Ladbroke Belgium S.A., Internet Opportunity Entertainment Ltd, Global Entertainment Ltd (Unibet)	18
2009/C 55/30	Mål C-586/08: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 29 december 2008 – Angelo Rubino mot Ministero dell'Università e della Ricerca	19
2009/C 55/31	Mål C-2/09: Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven administrativen Sad (Bulgarien) den 6 januari 2009 – Peter Dimitrov Kalinchev mot Regionalna Mitnicheska Direktsia – Plovdiv	19
2009/C 55/32	Mål C-5/09: Talan väckt den 8 januari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland	19
2009/C 55/33	Mål C-10/09: Talan väckt den 9 januari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal	20
2009/C 55/34	Mål C-11/09: Talan väckt den 9 januari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal	20

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
2009/C 55/35	Mål C-12/09: Talan väckt den 9 januari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien	21
2009/C 55/36	Mål C-13/09: Talan väckt den 9 januari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien	21
2009/C 55/37	Mål C-240/08: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 4 december 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg	21
 Förstainstansrätten		
2009/C 55/38	Mål T-162/06: Förstainstansrättens dom av den 14 januari 2009 – Kronoply mot kommissionen (Statligt stöd – Regionalt stöd till stora investeringsprojekt – Beslut i vilket stödet förklaras vara oförenligt med den gemensamma marknaden – Motivering – Stödets incitamentseffekt – Stödets nödvändighet)	22
2009/C 55/39	Mål T-399/06: Förstainstansrättens dom av den 21 januari 2009 – Giropay GmbH mot harmoniseringsbyrån (GIROPAY) (Gemenskapsvarumärke – Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket GIROPAY – Absolut registreringshinder – Beskrivande karaktär – Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 40/94)	22
2009/C 55/40	Mål T-296/07: Förstainstansrättens dom av den 21 januari 2009 – Korsch mot harmoniseringsbyrån (PharmaCheck) (Gemenskapsvarumärke – Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket PharmaCheck – Absoluta registreringshinder – Beskrivande karaktär – Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 40/94 – Begränsning av förteckningen över varor eller tjänster)	23
2009/C 55/41	Mål T-307/07: Förstainstansrättens dom av den 21 januari 2009 – Hansgrohe mot harmoniseringsbyrån (AIRSHOWER) (Gemenskapsvarumärke – Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket AIRSHOWER – Absolut registreringshinder – Beskrivande karaktär – Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 40/94)	23
2009/C 55/42	Mål T-316/07: Förstainstansrättens dom av den 22 januari 2009 – Commercymot harmoniseringsbyrån – easyGroup IP Licensing (easyHotel) (Gemenskapsvarumärke – Ogiltighetsförfarande – Gemenskapsordmärket easyHotel – Det äldre nationella ordmärket EASYHOTEL – Relativa registreringshinder – Varu- och tjänsteslagslikhet saknas – Artiklarna 8.1 b och 52.1 a i förordning (EG) nr 40/94 – Rättshjälp – Ansökan inlämnad av konkursförvaltaren i ett rörelsedrivande bolag – Artikel 94.2 i rättegångsreglerna)	23
2009/C 55/43	Mål T-352/07: Förstainstansrättens dom av den 14 januari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Rednap AB (Skiljedoms klausul – Kontrakt som ingåtts inom det fjärde ramprogrammet på området forskning, teknisk utveckling och demonstration – Projekten Rise och Healthline – Viss del av de redovisade kostnaderna uppfyller inte kraven enligt kontrakten – Återbetalning av en del av de utbetalade förskotten – Tredskodomsförfarande)	24
2009/C 55/44	Mål T-424/07: Förstainstansrättens dom av den 20 januari 2009 – Pioneer Hi-Bred International mot harmoniseringsbyrån (OPTIMUM) (Gemenskapsvarumärke – Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket OPTIMUM – Absolut registreringshinder – Särskiljningsförmåga saknas – Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94 – Motiveringsskyldighet – Prövning av sakförhållandena på eget initiativ – Artiklarna 73 och 74.1 i förordning nr 40/94)	24
2009/C 55/45	Mål T-372/06: Förstainstansrättens beslut av den 19 december 2008 – Bomba Energia Getränkervertriebs GmbH mot harmoniseringsbyrån (Gemenskapsvarumärken – Invändning – Återkallande av invändning – Avvisning)	25

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
2009/C 55/46	Mål T-137/07: Förstainstansrättens beslut av den 17 december 2008 – Portela – Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares mot Europeiska gemenskapernas kommission (Utomobligatoriskt skadeståndsansvar – Försäljning av defekta CE-märkta digitaltermometrar – Kommissionens passivitet – Orsakssamband – Uppenbart att talan till viss del inte kan tas upp till sakprövning och till viss del helt saknar rättslig grund)	25
2009/C 55/47	Mål T-209/07: Förstainstansrättens beslut av den 16 december 2008 – Gaedertz mot harmoniseringsbyrån – Living Byte Software (GlobalRemote) (Gemenskapsvarumärken – Ansökan om ogiltighetsförklaring – Återkallelse av ansökan om ogiltighetsförklaring – Anledning saknas att döma i saken)	26
2009/C 55/48	Mål T-223/07 P: Förstainstansrättens beslut av den 18 december 2008 – Thierry mot kommissionen (Överklagande – Personalmål – Tjänstemän – Befordran – 2004 års befordringsomgång – Avslag på begäran om vittnesförhör – Uppenbart att överklagandet inte kan tas upp till prövning)	26
2009/C 55/49	Mål T-285/07: Förstainstansrättens beslut av den 16 december 2008 – Italien mot parlamentet och kommissionen (Rättegångsfråga – Invändning om rättegångshinder – Delvis avvisning av talan – Parlamentet kan inte tillskrivas den angripna rättsakten)	26
2009/C 55/50	Mål T-117/08: Förstainstansrättens beslut av den 16 december 2008 – Republiken Italien mot EESK och kommissionen (Rättegångsfråga – Invändning om rättegångshinder – Delvis avvisning av talan – Kommissionen saknar ansvar)	27
2009/C 55/51	Mål T-468/08 R: Beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 23 december 2008 – AES-Tisza mot kommissionen (Interimistiskt förfarande – Statligt stöd – Kommissionens beslut att förklara det statliga stöd Republiken Ungern beviljat vissa el-producenter i form av energiköpsavtal oförenligt med den gemensamma marknaden – Begäran om uppskov med verkställigheten – Krav på skyndsamt föreligger inte – Intresseavvägning)	27
2009/C 55/52	Mål T-535/08: Talan väckt den 8 december 2008 – Tuzzi fashion mot harmoniseringsbyrån – El Corte Inglés (Emidio Tucci)	28
2009/C 55/53	Mål T-536/08: Talan väckt den 9 december 2008 – Huvis mot rådet	28
2009/C 55/54	Mål T-537/08: Talan väckt den 9 december 2008 – Cixi Jiangnan Chemical Fiber m.fl. mot rådet	29
2009/C 55/55	Mål T-538/08: Talan väckt den 9 december 2008 – Rewe-Zentral mot harmoniseringsbyrån – Kodi Diskontläden (inéa)	29
2009/C 55/56	Mål T-543/08: Talan väckt den 15 december 2008 – RWE och RWE Dea mot kommissionen	30
2009/C 55/57	Mål T-544/08: Talan väckt den 15 december 2008 – Hansen & Rosenthal och H & R Wax Company Vertrieb mot kommissionen	31
2009/C 55/58	Mål T-547/08: Talan väckt den 12 december 2008 – X-Technology Swiss mot harmoniseringsbyrån (återgivning av en strumpa)	31
2009/C 55/59	Mål T-550/08: Talan väckt den 15 december 2008 – Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen mot kommissionen	32
2009/C 55/60	Mål T-551/08: Talan väckt den 15 december 2008 – H & R ChemPharm mot kommissionen	32
2009/C 55/61	Mål T-552/08: Talan väckt den 17 december 2008 – kommissionen mot Domótica	33
2009/C 55/62	Mål T-554/08: Talan väckt den 8 december 2008 – Evropaiki Dynamiki mot kommissionen	34

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
2009/C 55/63	Mål T-555/08: Talan väckt den 16 december 2008 – iPublish Ganske Interactive Publishing mot harmoniseringsbyrån (återgivning av en navigationsapparat)	35
2009/C 55/64	Mål T-556/08: Talan väckt den 17 december 2008 – Slovenská pošta mot kommissionen	35
2009/C 55/65	Mål T-557/08: Talan väckt den 18 december 2008 – m PAY24 mot harmoniseringsbyrån – Ultra (MPAY)	35
2009/C 55/66	Mål T-560/08 P: Överklagande ingett den 19 december 2008 av Europeiska gemenskapernas kommission av den dom som personaldomstolen meddelade den 14 oktober 2008 i mål F-74/07, Meierhofer mot kommissionen	36
2009/C 55/67	Mål T-561/08: Talan väckt den 15 december 2008 – Bactria och Gutknecht mot kommissionen	37
2009/C 55/68	Mål T-565/08: Talan väckt den 17 december 2008 – Corsica Ferries France mot kommissionen	38
2009/C 55/69	Mål T-566/08: Talan väckt den 17 december 2008 – Total Raffinage Marketing mot kommissionen	38
2009/C 55/70	Mål T-567/08 P: Överklagande ingett den 19 december 2008 av Bart Nijs av den dom som personaldomstolen meddelade den 9 oktober 2008 i mål F-49/06, Nijs mot revisionsrätten	39
2009/C 55/71	Mål T-568/08: Talan väckt den 17 december 2008 – M6 mot kommissionen	40
2009/C 55/72	Mål T-569/08: Talan väckt den 22 december 2008 – Visonic Ltd mot harmoniseringsbyrån – Sedea Electronique (VISIONIC)	40
2009/C 55/73	Mål T-570/08: Talan väckt den 22 december 2008 – Deutsche Post mot kommissionen	41
2009/C 55/74	Mål T-571/08: Talan väckt den 22 december 2008 – Tyskland mot kommissionen	41
2009/C 55/75	Mål T-573/08: Talan väckt den 17 december 2008 – TF1 mot kommissionen	42
2009/C 55/76	Mål T-575/08: Talan väckt den 22 december 2008 – 4care mot harmoniseringsbyrån – Laboratorios Diafarm (Acumed)	43
2009/C 55/77	Mål T-576/08: Talan väckt den 23 december 2008 – Tyskland mot kommissionen	43
2009/C 55/78	Mål T-578/08: Talan väckt den 23 december 2008 – DVB Project mot harmoniseringsbyrån – Eurotel (DVB)	44
2009/C 55/79	Mål T-584/08: Talan väckt den 30 december 2008 – Cantiere Navale De Poli mot kommissionen	44
2009/C 55/80	Mål T-586/08: Talan väckt den 24 december 2008 – Kerma mot harmoniseringsbyrån (BIOPIETRA)	45
2009/C 55/81	Mål T-3/09: Talan väckt den 2 januari 2009 – Italien mot kommissionen	45
2009/C 55/82	Mål T-4/09: Talan väckt den 5 januari 2009 – UniCredit mot harmoniseringsbyrån – Union Investment Privatfonds (UniCredit)	46
2009/C 55/83	Mål T-9/09 P: Överklagande ingett den 15 juni 2009 av Luigi Marcuccio av det beslut som personaldomstolen meddelade den 4 november 2008 i mål F-133/06, Marcuccio mot kommissionen	46

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
2009/C 55/84	Mål T-10/09: Talan väckt den 14 januari 2009 – Formula One Licensing mot harmoniseringsbyrån – Racing – Live (F1 – Live)	47
2009/C 55/85	Mål T-11/09: Talan väckt den 14 januari 2009 – Özdemir mot harmoniseringsbyrån – Aktieselskabet af 21. november 2001 (James Jones)	47
2009/C 55/86	Mål T-16/09 P: Överklagande ingett den 19 januari 2009 av Luigi Marcuccio av det beslut som personaldomstolen meddelade den 4 november 2008 i mål F-87/07, Marcuccio mot kommissionen	48
2009/C 55/87	Mål T-20/09 P: Överklagande ingett den 16 januari 2009 av Europeiska gemenskapernas kommission av den dom som personaldomstolen meddelade den 4 november 2008 i mål F-41/06, Marcuccio mot kommissionen	49
2009/C 55/88	Mål T-23/09: Talan väckt den 21 januari 2009 – CNOP och CCG mot kommissionen	49
2009/C 55/89	Mål T-24/09: Talan väckt den 21 januari 2009 – Biocaps mot Europeiska gemenskapernas kommission	50
2009/C 55/90	Mål T-132/98: Förstainstansrättens beslut av den 17 december 2008 – Groupe Perry och Isibiris mot kommissionen	50
2009/C 55/91	Mål T-98/06: Förstainstansrättens beslut av den 18 december 2008 – Fédération du Crédit agricole mot kommissionen	50

Europeiska unionens personaldomstol

2009/C 55/92	Mål F-35/07: Personaldomstolens dom (andra avdelningen) av den 27 november 2008 – Klug mot EMEA (Personamål – Tillfälligt anställda – Tidsbegränsat kontrakt har inte förnyats – Negativ utvärderingsrapport – Mobbning)	51
2009/C 55/93	Mål F-32/08: Personaldomstolens dom (första avdelningen) av den 20 januari 2009 – Klein mot kommissionen (Personalmål – Tjänstemän – Pensioner – Invaliditetspension – Dödsfall – Begreppet underhållsberättigat barn – Artikel 2 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna – Dödsfallsersättning – Utbetalning vid dödsfall – Barnpension)	51
2009/C 55/94	Mål F-100/08: Talan väckt den 17 december 2008 – Petrilli mot kommissionen	52
2009/C 55/95	Mål F-102/08: Talan väckt den 15 december 2008 – Marcuccio mot kommissionen	52
2009/C 55/96	Mål F-1/09: Talan väckt den 9 januari 2009 – Putterie-de-Beukelaer mot kommissionen	53
2009/C 55/97	Mål F-2/09: Talan väckt den 19 januari 2009 – Menghi mot ENISA	53
2009/C 55/98	Mål F-3/09: Talan väckt den 16 januari 2009 – Ridolfi mot kommissionen	53
2009/C 55/99	Mål F-21/08: Personaldomstolens beslut av den 18 december 2008 – Gippini Fournier mot kommissionen	54

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER OCH
ORGAN

DOMSTOLEN

(2009/C 55/01)

Domstolens senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*

EUT C 44, 21.2.2009

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 32, 7.2.2009

EUT C 19, 24.1.2009

EUT C 6, 10.1.2009

EUT C 327, 20.12.2008

EUT C 313, 6.12.2008

EUT C 301, 22.11.2008

Dessa texter är tillgängliga på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLS FÖRFARANDE

DOMSTOLEN

Domstolens dom (första avdelningen) av den 15 januari 2009 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht – Tyskland) – Hecht-Pharma GmbH mot Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Lüneburg

(Mål C-140/07) ⁽¹⁾

(Direktiv 2001/83/EG — Artiklarna 1 punkt 2 och 2.2 — Begreppet "läkemedel genom funktion" — Produkt som inte har fastställts vara ett läkemedel genom funktion — Hänsyn till doseringen av verksamma substanser)

(2009/C 55/02)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Hecht-Pharma GmbH

Motpart: Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Lüneburg

Ytterligare deltagare i rättegången: Vertreterin des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Bundesverwaltungsgericht – Tolkning av artiklarna 1.2 och 2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, s. 67), i dess lydelse enligt Europaparlamentet och rådets direktiv 2004/27/EG av den 31 mars 2004 ändring av

direktiv 2001/83/EG om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EUT L 136, s. 34) – Fråga huruvida en produkt som innehåller en beståndsdel som kan medföra fysiologiska förändringar, om produkten används i högre doser än de föreskrivna, utgör ett läkemedel – Fråga huruvida direktiv 2001/83/EG är tillämpligt på en produkt som eventuellt skall klassificeras som läkemedel men som inte har fastställts ha ett läkemedels egenskaper – Begreppet läkemedel

Domslut

- 1) Artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/27/EG av den 31 mars 2004, ska tolkas så, att direktiv 2001/83, i dess lydelse enligt direktiv 2004/27, inte är tillämpligt på en produkt avseende vilken det varken har fastställts vetenskapligt eller kan uteslutas att den är ett läkemedel genom funktion.
- 2) Artikel 1 punkt 2 b i direktiv 2001/83, i dess lydelse enligt direktiv 2004/27, ska tolkas så, att kriterierna rörande det sätt på vilket en produkt används, dess spridning, hur känd den är hos konsumenterna och de möjliga risker som kan vara förenade med att använda produkten fortfarande är relevanta för att avgöra huruvida produkten omfattas av definitionen läkemedel genom funktion.
- 3) Artikel 1 punkt 2 b i direktiv 2001/83, i dess lydelse enligt direktiv 2004/27, ska tolkas så att, förutom då det är fråga om substanser eller kombinationer av substanser som är avsedda att användas för att ställa diagnoser, en produkt inte kan betraktas som ett läkemedel i den mening som avses i nämnda bestämmelse, när den, med hänsyn till dess sammansättning, varvid även avses dess dosering av verksamma substanser, vid normal användning, inte är ägnad att återställa, korrigera eller modifiera fysiologiska funktioner på ett påtagligt sätt genom farmakologisk, immunologisk eller metabolisk verkan.

⁽¹⁾ EUT C 117, 26.5.2007.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 15 januari 2009 (begäran om förhandsavgörande från Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Tyskland)) – M-K Europa GmbH & Co. KG mot Stadt Regensburg

(Mål C-383/07) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EG) nr 258/97 — Artikel 1.1-3 — Nya livsmedel och nya livsmedelsingredienser)

(2009/C 55/03)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: M-K Europa GmbH & Co. KG

Motpart: Stadt Regensburg

Ytterligare deltagare i rättegången: Landesanstalt für Ernährung Bayern

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Tolkningen av artikel 1.2 d och e och 1.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 258/97 av den 27 januari 1997 om nya livsmedel och nya livsmedelsingredienser (EGT L 43, s. 1) – Huruvida ett livsmedel som har släpps ut i en geografisk begränsad del av gemenskapen (San Marino) kort före ikraftträdandet av förordningen utgör ett nytt livsmedel när det har tillverkats av ingredienser vilka uppges inte ha använts för konsumtion eller för vilka konsumtion endast har fastställts med avseende på ett tredje land (Japan) – Skyldighet att låta kontrollera ett livsmedel

Domslut

- 1) Importen av en livsmedelsprodukt till San Marino, innan Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 258/97 av den 27 januari 1997 om nya livsmedel och nya livsmedelsingredienser trädde i kraft, saknar relevans för bedömningen av om denna produkt uppfyller villkoret att i större utsträckning ha använts för konsumtion inom gemenskapen i den mening som avses i artikel 1.2 i nämnda förordning.
- 2) Den omständigheten att samtliga ingredienser i en livsmedelsprodukt, var och en för sig, uppfyller villkoret i artikel 1.2 i förordning nr 258/97 eller är oskadliga är inte tillräcklig för att nämnda förordning inte ska tillämpas på den bearbetade livsmedelsprodukten. Vid fastställandet av om livsmedelsprodukten ska klassificeras som ett nytt livsmedel i den mening som avses i förordning nr 258/97, ska den behöriga nationella myndigheten göra en prövning i det enskilda fallet, varvid den ska beakta livsmedelsproduktens samtliga egenskaper och produktionsmetoden.
- 3) Den omständigheten att alla alger som ingår i en livsmedelsprodukt, i den mening som avses i artikel 1.2 d i förordning nr 258/

97, uppfyller villkoret att i större utsträckning ha använts för konsumtion inom gemenskapen, i den mening som avses i artikel 1.2 i nämnda förordning, är inte tillräcklig för att förordningen inte ska tillämpas på nämnda produkt.

- 4) De erfarenheter beträffande en livsmedelsprodukts oskadlighet som har gjorts uteslutande utanför Europa räcker inte för att det ska kunna fastslås att produkten ingår i kategorin livsmedel "som tidigare utan risk har använts", i den mening som avses i artikel 1.2 e i förordning nr 258/97.
- 5) Det åligger inte näringsidkaren att inleda det förfarande som avses i artikel 13 i förordning nr 258/97.

⁽¹⁾ EUT C 283, 24.11.2007.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 15 januari 2009 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Patent-und Markensenat – Österrike) – Silberquelle GmbH mot Maselli Strickmode GmbH

(Mål C-495/07) ⁽¹⁾

(Varumärken — Direktiv 89/104/EEG — Artiklarna 10 och 12 — Upphävande — Begreppet "verkligt bruk" av ett varumärke — Anbringande av varumärket på reklamartiklar — Sådana artiklar delas ut gratis till dem som köper varumärkesinnehavarens varor)

(2009/C 55/04)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Patent-und Markensenat (Österrike)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Silberquelle GmbH

Motpart: Maselli Strickmode GmbH

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Oberster Patent- und Markensenat – Tolkning av artiklarna 10.1 och 12.1 i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, 1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178) – Upphävande av varumärkesinnehavarens rättigheter – Begreppet verkligt bruk av ett varumärke – Varor (alkoholfria drycker) som ges bort som gåva i samband med försäljning av andra varor (kläder)

Domslut

Artiklarna 10.1 och 12.1 i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar ska tolkas på så sätt att en varumärkesinnehavare som anbringar sitt varumärke på föremål som han delar ut gratis till dem som köper hans varor inte kan anses göra verkligt bruk av varumärket med avseende på den klass som nämnda föremål omfattas av.

(¹) EUT C 22, 26.1.2008.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 15 januari 2009 (begäran om förhandsavgörande från Naczelny Sąd Administracyjny) – K-1 sp. z o.o. mot Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy

(Mål C-502/07) (¹)

(Mervärdesskatt — Oegentligheter i den skattskyldiges deklaration — Skattetillägg)

(2009/C 55/05)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: K-1 sp. z o.o.

Motpart: Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy

Saken

Förhandsavgörande – Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) – Tolkning av artikel 2 första och andra styckena i rådets första direktiv 67/227/EEG av den 11 april 1967 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om omsättningsskatter (EGT 1967, 71, s. 1301; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 3) och av artiklarna 2, 10.1 a, 10.2, 27.1 och 33 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) – Nationell lagstiftning enligt vilken skattetillägg påförs om det kan konstateras oegentligheter i den skattskyldiges mervärdesskattedeklaration

Domslut

1) Det gemensamma systemet för mervärdesskatt, såsom detta har definierats i artikel 2 första och andra styckena i rådets första

direktiv 67/227/EEG av den 11 april 1967 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om omsättningsskatter och i artiklarna 2, 10.1 a och 10.2 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2004/66/EG av den 26 april 2004, utgör inte hinder för att en medlemsstat i sin lagstiftning föreskriver en administrativ påföljd som kan åläggas mervärdesskattskyldiga personer, såsom det skattetillägg som föreskrivs i artikel 109.5 och 109.6 i lagen av den 11 mars 2004 om skatt på varor och tjänster (ustawa o podatku od towarów i usług).

- 2) Sådana bestämmelser som dem som föreskrivs i artikel 109.5 och 109.6 i lagen av den 11 mars 2004 om skatt på varor och tjänster utgör inte "särskilda åtgärder" som avviker från bestämmelserna i sjätte direktivet 77/388 och som har till syfte att hindra vissa typer av skatteflykt eller skatteundandragande, i den mening som avses i artikel 27.1 i sjätte direktivet 77/388, i dess ändrade lydelse.
- 3) Artikel 33 i sjätte direktivet 77/388, i dess ändrade lydelse, utgör inte hinder för att sådana bestämmelser som dem som föreskrivs i artikel 109.5 och 109.6 i lagen av den 11 mars 2004 om skatt på varor och tjänster upprätthålls.

(¹) EUT C 22, 26.1.2008.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 15 januari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien

(Mål C-539/07) (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 2002/22/EG — Artikel 26.3 — Gemensamt europeiskt larmnummer — Information om varifrån samtalen kommer — Till de myndigheter som ansvarar för larmtjänster tillhandahåller information — Underlåtenhet att införliva inom den föreskrivna fristen)

(2009/C 55/06)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: E. Montaguti och A. Nijenhuis)

Svarande: Republiken Italien (ombud: I. M. Braguglia och S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Saken

Fördragsbrott – Underlåtelse att inom den föreskrivna fristen vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa artikel 26.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster) (EGT L 108, s. 51).

Domslut

1) Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 26.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster), genom att underlåta att tillhandahålla information om varifrån samtalet kommer för samtliga samtal till det gemensamma europeiska larmnumret 112 till de myndigheter som ansvarar för larmtjänster i den mån som det är tekniskt genomförbart.

2) Republiken Italien ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 37, 9.2.2008.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 15 januari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland

(Mål C-259/08) (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 79/409/EEG — Bevarande av vilda fåglar — Skydd och upprätthållande av livsmiljöer — Klassificering av särskilda skyddsområden — Förbud mot att jaga och fånga — Felaktigt införlivande)

(2009/C 55/07)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Patakia och D. Recchia)

Svarande: Republiken Grekland (ombud: E. Skandalou)

Saken

Fördragsbrott – Underlåtelse att införliva artikel 3.1 i rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar (EGT L 103, av den 25 april 1979, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 161) med den nationella rättsord-

ningen – Bristfälligt införlivande av artiklarna 3.2, 4.1, 5 och 8.1 i samma direktiv med den nationella rättsordningen

Domslut

1) Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 3.1, 3.2, 4.1, 5 och 8.1 i rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar, genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att på ett fullständigt och/eller korrekt sätt införliva de skyldigheter som följer av nämnda bestämmelser med den nationella rättsordningen.

2) Republiken Grekland ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 209, 15.8.2008.

Överklagande ingett den 24 september 2008 av Calebus, SA av det beslut som förstainstansrätten (första avdelningen) meddelade den 14 juli 2008 i mål T-366/06, Calebus, SA mot Europeiska gemenskapernas kommission, till stöd för vilken Konungariket Spanien intervenerat

(Mål C-421/08 P)

(2009/C 55/08)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Calebus, SA (ombud: advokaten R. Bocanegra Sierra)

Övriga parter i målet: Europeiska gemenskapernas kommission och Konungariket Spanien

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska ta del av överklagandet av det beslut som förstainstansrätten meddelade den 14 juli 2008, genom vilket Calebus SA:s talan i mål T-366/06 avvisades, och, efter att de rättsliga formaliteterna uppfyllts, bifalla talan, upphäva det överklagade beslutet, slå fast att överklagandet kan tas upp till prövning och bifalla yrkandena i överklagandet.

Grunder och huvudargument

Överklagandet avser det beslut som förstainstansrätten meddelade den 14 juli 2008 genom vilket den avvisade Calebus AS:s talan i mål T-366/06 mot beslut 2006/613/EG (¹) av den 19 juli 2006 om antagande av en förteckning över områden av gemenskapsintresse i den mediterrana biogeografiska regionen, när det gäller intagandet av fastigheten Las Cuerdas i OGI "ES61110006 Ramblas de Gergal, Tabernas y Sur de Sierra Alhamilla", som ingår i denna förteckning.

Som grund för överklagandet åberopas att det överklagade beslutet har fattats på grundval av en felaktig rättstillämpning bestående i att talan vid förstainstansrätten avvisades eftersom bolaget som förde talan saknade omedelbart intresse av en ogiltigförklaring. I motsats till vad som stadgas i beslutet innebär beslut 2006/613 en skyldighet för staterna att under alla förhållanden var för sig och automatiskt underställa de områden som klassificeras som områden av gemenskapsintresse (OGI), av vilka ett omfattar fastigheten "Las Cuerdas", en skyddsordning som oundvikligen begränsar möjligheterna att använda området, varför områdets avkastning för försäljningsvärde minskar. Medlemsstaterna har ett utrymme för skönsmässig bedömning för att fastställa det konkreta innehållet i dessa medel, men inte för att bestämma om de ska låta fastigheterna vara föremål för den sortens åtgärder eller inte. Det faktum att ett sådant utrymme existerar hindrar alltså inte att beslut 2006/613 har direkt effekt på det överklagande bolagets rättsliga sfär.

(¹) EUT L 259, s. 1.

Överklagande ingett den 14 november 2008 av Konungariket Sverige av den dom som förstainstansrätten (tredje avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 9 september 2008 i mål T-403/05, MyTravel Group plc mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-506/08 P)

(2009/C 55/09)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Konungariket Sverige (ombud: K. Petovska, A. Falk och S. Johannesson)

Övriga parter i målet: MyTravel Group plc och Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva punkt 2 i domslutet i förstainstansrättens dom av den 9 september 2008 (¹) i mål T-403/05,
- ogiltigförklara kommissionens beslut (D(2005) 8461) av den 5 september 2005 i enlighet med de yrkanden MyTravel Group plc har framfört vid förstainstansrätten vad gäller nekad tillgång till kommissionens rapport och andra arbetsdokument,

- ogiltigförklara kommissionens beslut (D(2005) 9763) av den 12 oktober 2005 i enlighet med de yrkanden MyTravel Group plc har framfört vid förstainstansrätten vad gäller nekad tillgång till kommissionens andra interna handlingar, samt
- förplikta kommissionen att ersätta Konungariket Sveriges rättegångskostnader vid förstainstansrätten.

Grunder och huvudargument

1. Principen om öppenhet och tillgång till institutionernas dokument är av stor betydelse i *samtliga* institutioners verksamhet och således även i det administrativa förfarandet inom en institution. I artikel 2.3 i öppenhetsförordningen föreskrivs sålunda att förordningen ska tillämpas på alla handlingar som finns hos en institution, det vill säga handlingar som har upprättats eller mottagits och som innehas av institutionen, inom samtliga Europeiska unionens verksamhetsområden. Förstainstansrättens resonemang gällande huvudfrågorna innebär emellertid att det bör finnas ett allmänt sekretesskrav för interna handlingar om administrativa frågor. Detta står inte i överensstämmelse med principen om största möjliga öppenhet.
2. Enligt klagandens uppfattning innebär förstainstansrättens resonemang vad gäller det första beslutet – angående rapporten och handlingarna som har ett samband med denna – att det inte var nödvändigt för kommissionen att pröva frågan om utlämnande i förhållande till innehållet i varje enskild handling eller att bedöma känsligheten av informationen i rapporten och de andra handlingarna utan att det tvärtom var rätt att neka utlämnande på grund av att tjänstemän annars inte fritt skulle kunna uttrycka sina åsikter. Med ledning av förstainstansrättens allmänt hållna resonemang om skyddet av handlingars upphovsmäns åsiktsfrihet är det överhuvudtaget inte möjligt att avgöra när en intern handling kan lämnas ut.
3. Sökanden anser även att förstainstansrätten i det andra beslutet inte förmår upprätthålla det grundläggande kravet på en prövning av huruvida innehållet i varje enskild handling är så känsligt att ett utlämnande skulle undergräva skyddet för det interna beslutsförfarandet vad gäller andra handlingar i akten. Förstainstansrättens allmänna resonemang innebär i princip att det skulle vara omöjligt för kommissionens tjänstemän att fritt meddela sig ifall uppgifter som inte förekommer i det slutliga beslutet skulle offentliggöras. Med ledning av ett sådant resonemang är ingen prövning nödvändig för att avgöra om handlingarna i fråga är så känsliga att ett utlämnande skulle skada beslutsförfarandet.
4. Sökanden ifrågasätter att förhørsombudets rapport samt meddelandet från generaldirektoratet för konkurrens till den rådgivande kommittén verkligen kan anses utgöra handlingar som har upprättats för internt bruk och som därför kan sekretessbeläggas enligt bestämmelserna till skydd för det interna beslutsförfarandet.

5. Enligt klagandens mening avviker förstainstansrättens resonemang angående rättstjänstens yttranden från domstolens dom i målet Turco. Även om förevarande fall inte gäller lagstiftning står det klart att en prövning med utgångspunkt i yttrandenas innehåll även måste göras i denna instans. Den omständigheten att ett tidigare besluts giltighet kan komma att ifrågasättas utgör inte i sig ett skäl att inte lämna ut dokumentet – snarare motsatsen. Frånvaron av information kan i sig ge upphov till att ett visst besluts giltighet eller beslutsförfarandets legitimitet i dess helhet betvivlas. Tvivel skulle också kunna undanröjas om kommissionen tydligt angav varför en lösning som rättstjänsten hade avrått ifrån hade valts. Påståendet att rättstjänsten skulle vara mer återhållsam och försiktig saknar all grund, på samma sätt som domstolens resonemang gällande andra handlingar. För övrigt anser klaganden att argumentet att det skulle vara svårt för rättstjänsten att försvara ett annat ställningstagande i rätten uttrycks i alltför generella ordalag för att kunna påvisa att det finns en rimligt förutsebar och inte uteslutande hypotetisk risk.
6. Sökanden ifrågasätter inte att en stor del av innehållet i de ifrågavarande handlingarna kan vara så känsligt att det måste förbli sekretessbelagt. En sådan slutsats måste emellertid enligt rättspraxis baseras på en konkret och individuell prövning för att avgöra huruvida ett utlämnande av handlingarnas innehåll skulle medföra att det skyddsvärda intresset allvarligt undergrävd.
7. Vad gäller tjänstemäns åsiktsfrihet vill klaganden påpeka att det åligger en tjänsteman att utföra de arbetsuppgifter som uppkommer i dennes tjänst i överensstämmelse med tjänsteföreskrifterna för tjänstemän som är anställda inom gemenskapsinstitutionerna. Den omständigheten att allmänheten har en lagfäst rätt att granska verksamheten utgör inte en godtagbar anledning för tjänstemannen att försumma ett ordentligt utförande av sina arbetsuppgifter.
8. Ett företag som är med i en företagskoncentration har i likhet med alla unionsmedborgare eller företag med säte i Europeiska unionen, en rätt till information om en handling även om innehållet i handlingen är sekretessbelagt till skydd för det interna beslutsförfarandet, förutsatt att det finns ett övervägande allmänintresse av utlämnandet. De omständigheter som MyTravel har framhållit kan enligt klagandens uppfattning sannolikt utgöra ett sådant allmänintresse och kan inte, som förstainstansrätten har gjort, avfärdas utan ytterligare prövning enbart med hänvisning till sökandens privata intressen. Sökanden behöver inte yrka eller bevisa något särskilt i detta hänseende. Det är snarare institutionerna som ska avgöra om det föreligger ett övervägande allmänintresse.
9. Klaganden framhåller att förstainstansrätten genom sitt beslut har åsidosatt gemenskapsrätten samt felaktigt tillämpat artikel 4.2, andra strecksatsen, och artikel 4.3, andra stycket, i öppenhetsförordningen.

10. Under alla omständigheter måste det finnas delar av handlingarna som kan lämnas ut i enlighet med bestämmelserna om delvis utlämnande i artikel 4.6 i öppenhetsförordningen.

(¹) EUT C 272, s. 18.

Överklagande ingett den 27 november 2008 av HUP Usługi Polska sp. z o.o. (tidigare HP Temporärpersonalgesellschaft mbH) av den dom som förstainstansrätten (femte avdelningen) meddelade den 24 september 2008 i mål T-248/05, HUP Usługi Polska sp. z o.o. (tidigare HP Temporärpersonalgesellschaft mbH) mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Manpower, Inc.

(Mål C-520/08 P)

(2009/C 55/10)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: HUP Usługi Polska sp. z o.o. (tidigare HP Temporärpersonalgesellschaft mbH) (ombud: M. Ciresa, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Manpower, Inc.

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen, och
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden har framhållit att förstainstansrätten i sin dom har åsidosatt artikel 51.1 a jämförd med artikel 7.1 b–d och g i rådets förordning nr 40/94 om gemenskapsvarumärken.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 2 december 2008 – Sylvia Bienek mot Condor Flugdienst GmbH

(Mål C-525/08)

(2009/C 55/11)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Sylvia Bienek

Motpart: Condor Flugdienst GmbH

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör ombokning till en annan flygning en omständighet som omfattas av artikel 4.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 ⁽¹⁾?
- 2) För det fall att den första frågan besvaras jakande:

Ska denna bestämmelse även tillämpas på en ombokning som inte har föranletts av lufttrafikföretaget utan endast av researrangören?

⁽¹⁾ EUT L 46, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden den 4 december 2008 – X Holding BV mot Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-538/08)

(2009/C 55/12)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: X Holding BV

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 11.4 i andra direktivet ⁽¹⁾ och artikel 17.6 i sjätte direktivet ⁽²⁾ tolkas så att en medlemsstat som har velat tillämpa den möjlighet till (behållande av) undantag från avdragsrätten som ges i nämnda artiklar på utgiftskategorier som beskrivs som "tillhandahållande av möjlighet till privattransport" har uppfyllt kravet på att ange en kategori av tillräckligt definierbara varor och tjänster?
- 2) Om svaret på den första frågan är jakande, tillåter artiklarna 6.2, 17.2 och 17.6 i sjätte direktivet en sådan nationell lagreglering som den som är i fråga i målet, som har införts före direktivets ikraftträdande och med stöd av vilken en skattskyldig vägras göra avdrag för hela den mervärdesskatt som har betalats vid förvärvet av vissa varor och tjänster som används dels för rörelsen, dels för personalens privata bruk, utan endast beviljas avdrag såvitt mervärdesskatten är hänförlig till användningen för rörelsen?

⁽¹⁾ Rådets andra direktiv 67/228/EEG av den 11 april 1967 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om omsättningsskatter – struktur och tillämpningsföreskrifter för det gemensamma systemet för mervärdesskatt (EGT 71, s. 1303).

⁽²⁾ Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberster Gerichtshof den 4 december 2008 – Fokus Invest AG mot Finanzierungsberatung-Immobilientreuhand und Anlageberatung GmbH (FIAG)

(Mål C-541/08)

(2009/C 55/13)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Fokus Invest AG

Svarande: Finanzierungsberatung-Immobilientreuhand und Anlageberatung GmbH (FIAG)

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 25 i bilaga I till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan om fri rörlighet för personer ⁽¹⁾ (nedan kallat avtalet EG-Schweiz 2002) tolkas så, att kravet att utlänningar ska jämföras med landets medborgare vad avser förvärv av fast egendom endast gäller för fysiska personer, men inte för juridiska personer?
- 2) För det fall att fråga 1 besvaras jakande:

Utgör bestämmelserna i Wiener Ausländergrunderwerbsgesetz (lag om utlänningars förvärv av fast egendom, nedan kallad WrAuslGEG), enligt vilken utlänningar vid förvärv av fast egendom, se 2 § punkt 3 WrAuslGEG, måste inge intyg om undantag från förvärvstillståndsplikten (5 § punkt 4 och 3 § punkt 4 WrAuslGEG), ett hinder för kapitalets fria rörlighet i förhållande till tredjelandet Schweiz (artikel 56 EG), som är tillåten enligt artikel 57.1 EG?

⁽¹⁾ EGT L 114, 2002, s. 6.

Talan väckt den 10 december 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland**(Mål C-549/08)**

(2009/C 55/14)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter**

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: P. Dejmek och A.A. Gilly)

Svarande: Irland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 2006/70/EG ⁽¹⁾ av den 1 augusti 2006 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG ⁽²⁾ med avseende på definitionen av person i politiskt utsatt ställning, samt tekniska kriterier för att kunna tillämpa lägre krav på kundkontroll och göra undantag på grund av finansiell verksamhet som drivs tillfälligt eller i mycket begränsad omfattning genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och
- förplikta Irland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet löpte ut den 15 december 2007.

⁽¹⁾ EUT L 214, s. 29.

⁽²⁾ EUT L 309, s. 15.

Talan väckt den 11 december 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Polen**(Mål C-551/08)**

(2009/C 55/15)

*Rättegångsspråk: polska***Parter**

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: N. Yerrell och M. Kaduczak)

Svarande: Republiken Polen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 64 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG av den 16 november 2005 om återförsäkring och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG och 92/49/EEG samt direktiven 98/78/EG och 2002/83/EG ⁽¹⁾ genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och
- förplikta Republiken Polen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktiv 2005/68/EG löpte ut den 10 december 2007.

⁽¹⁾ EUT L 323, 9.12.2005, s. 1.

Överklagande ingett den 12 december 2008 av Agrar-Invest-Tatschl GmbH av den dom som förstainstansrätten meddelade den 8 oktober 2008 i mål T-51/07, Agrar-Invest-Tatschl GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-552/08 P)

(2009/C 55/16)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Agrar-Invest-Tatschl GmbH (ombud: U. Schrömbges och O. Wenzlaff, Rechtsanwälte)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen från Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt av den 8 oktober 2008 i mål T-51/07, Agrar-Invest-Tatschl GmbH mot kommissionen, och
- ogiltigförklara artikel 1.2 och 1.3 i kommissionens beslut K(2008) 5789 slutlig av den 4 december 2006 (REC 05/05), enligt yrkandet i punkt 1 i ansökan av den 22 februari 2007 i förfarandet i mål T-51/07 inför Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt.

Grunder och huvudargument

Förevarande överklagande riktar sig mot förstainstansrättens dom, där den ogillade klagandens talan mot kommissionens beslut K(2006) 5789 av den 4 december 2006 om bokföring i efterhand av importtullar som klaganden var skyldig för import av socker från Kroatien.

Förstainstansrätten grundade sitt ogillande av klagandens talan på att villkoret om god tro, ett av de fyra kumulativa villkoren för att inte importtullar ska påföras i efterhand. Förstainstansrätten fann att enligt artikel 220.2 b femte stycket i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (nedan kallad tullkodexen) kan tullgäldenären inte åberopa god tro när kommissionen, som i förevarande fall, i *Europeiska unionens officiella tidning* har offentliggjort ett yttrande om att det finns välgrundade tvivel om huruvida det land som omfattas av förmånsordningen tillämpar denna korrekt. Det saknar därvid betydelse att klaganden med hänsyn till att handelsintygens äkthet och riktighet bekräftats i efterhand varit i god tro, eftersom företaget inte var i god tro vid när importen skedde.

Klaganden anför som grund för sitt överklagande att förstainstansrätten gjort en oriktig tolkning av artikel 220.2 b femte stycket i tullkodexen. Förstainstansrättens tolkning utgör felaktig rättstillämpning, då kommissionen yttrande i *Europeiska unionens officiella tidning* om tvivel huruvida det land som omfattas av förmånsordningen tillämpar denna korrekt i så fall i sig utesluter god tro, när som i förevarande fall det ifrågasatta beviset om förmånsställning genomgick en kontroll i efterhand efter att detta yttrande offentliggjordes och bevisets äkthet och riktighet bekräftades.

Förstainstansrätten fann oriktigt att verkan av ett yttrande enligt artikel 220.2 b femte stycket i tullkodexen begränsas genom principen om erkännande av information från tullmyndigheter utanför gemenskapen inom ramen för ett system för administrativt samarbete. Det handlar, beträffande den aktuella bestämmelsen i tullkodexen, om en presumtion om ond tro som kan motbevisas, och förvisso, som i förevarande fall, genom en efterhandskontroll. Klaganden blir alltså godtroende genom bekräftelsen i efterhand av handelsintygets äkthet och riktighet, det vill säga att klaganden ska kunna lita på att de välgrundade tvivel som motiverade kommissionens yttrande undanröjts inom ramen för efterhandskontrollen. Klagandens goda tro är alltså inte beroende av att de kroatiska tullmyndigheterna på ett korrekt sätt utfärdar handelsintyg, utan av att dessa myndigheter gör en korrekt efterkontroll av dessa intyg på grundval av de tvivel som kommissionen offentliggjort i sitt yttrande kring huruvida utfärdandet skett på ett riktigt sätt.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden den 17 december 2008 – Portakabin Limited och Portakabin BV mot Primakabin BV

(Mål C-558/08)

(2009/C 55/17)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Portakabin Limited och Portakabin BV

Svarande: Primakabin BV

Tolkningsfrågor

- 1) a. Ska en företagare som tillhandahåller vissa varor eller tjänster (nedan kallad annonsören) anses använda ett registrerat varumärke i den mening som avses i artikel 5.1 a i direktiv 89/104/EEG⁽¹⁾ när denne använder sig av möjligheten att hos en leverantör av en söktjänst på Internet registrera ett sökord [Vid annonsering på Internet finns en möjlighet att mot betalning registrera vissa sökord för söktjänster såsom Google. När ett sådant ord skrivs in i sökmotorn visas en hänvisning till annonsörens webbplats antingen i listan över sökresultat eller som en annons till höger på sidan med sökresultat under rubriken "Sponsrade länkar".] som är identiskt med ett varumärke som har registrerats av någon annan (nedan kallad varumärkesinnehavaren) för varor och tjänster av liknande slag, och den Internetanvändare som har skrivit in sökordet – som inte är synligt för användaren av söktjänsten – finner en hänvisning till annonsörens webbplats i listan över sökresultat från söktjänstleverantören?
- b. Har det härvid betydelse huruvida hänvisningen återfinns
- i den vanliga listan över sökresultat, eller
 - i en annonsdel som presenteras som sådan?
- c. Har det härvid betydelse
- om annonsören redan i hänvisningsmeddelandet på söktjänstleverantörens webbsida faktiskt erbjuder varor eller tjänster som är identiska med de varor eller tjänster för vilka varumärket är registrerat, eller
 - om annonsören på en egen webbsida som Internetanvändaren (se fråga 1a) kan komma till genom att "klicka på" (hyperlänkning) hänvisningen på söktjänstleverantörens webbsida faktiskt erbjuder varor eller tjänster som är identiska med de varor eller tjänster för vilka varumärket är registrerat?
- 2) För det fall och i den mån fråga 1 besvaras jakande, kan bestämmelserna i artikel 6 i direktivet, särskilt artikel 6.1 b och c, medföra att innehavaren av varumärket inte kan förhindra den användning som avses i fråga 1, och i så fall under vilka omständigheter?
- 3) I den mån fråga 1 besvaras jakande, är artikel 7 i direktivet tillämplig såvida ett sådant erbjudande från annonsören som avses i fråga 1 avser sådana varor som av innehavaren eller med hans samtycke har förts ut på marknaden inom gemenskapen under det varumärke som avses i fråga 1?
- 4) Gäller svaren på föregående frågor också de av annonsören registrerade sökord som avses i fråga 1, vilka utgör medvetna mindre felskrivningar av varumärket, som gör Internetanvändarnas sökningar effektivare, om man utgår från att varumärket återges korrekt på annonsörens webbplats?
- 5) För det fall och i den mån svaret på de ovan ställda frågorna innebär att det inte föreligger någon användning av varumärket i den mening som avses i artikel 5.1 i direktivet, kan

medlemsstaterna då, vad gäller användning av sådana sökord som är i fråga i det förevarande målet med stöd av artikel 5.5 i direktivet, i enlighet med i dessa stater gällande bestämmelser om skydd mot användning av ett tecken för annat ändamål än att särskilja varor eller tjänster, utan vidare ge skydd mot en användning, utan skälig anledning, av tecknet som enligt domstolarna i dessa medlemsstater drar otillbörlig fördel av eller är till förfång för varumärkets särskiljningsförmåga eller renommé, eller uppställer gemenskapsrätten begränsningar för de nationella domstolarna som hänger samman med svaren på de föregående frågorna?

(¹) Rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, 1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178).

Talan väckt den 17 december 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien

(Mål C-560/08)

(2009/C 55/18)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: S. Pardo Quintillán, D. Recchia och J.-B. Laiguelot)

Svarande: Konungariket Spanien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter
- enligt artikel 2.1, artikel 3, artikel 4.1 eller, beroende på omständigheterna, artikel 4.2, och artikel 5 i rådets direktiv 85/337/EEG⁽¹⁾ av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt i samband med projekten breddning respektive förbättring av landsvägen M-501 vad gäller etapperna 1, 2 och 4, enligt artikel 6.2 och artikel 8 i samma direktiv i samband med projekten breddning och/eller förbättring av landsvägen M-501 vad gäller etapperna 2 och 4, samt enligt artikel 9 i nämnda direktiv i samband med projekten breddning och/eller förbättring av landsvägen M-501 vad gäller etapperna 1, 2 och 4,

- enligt artikel 6.3 och 6.4 i rådets direktiv 92/43/EEG⁽¹⁾ av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter jämförd med artikel 7 i samma direktiv, i samband med projekten breddning och/eller förbättring av landsvägen M-501 vad gäller etapperna 1, 2 och 4 med avseende på det särskilda fågelskyddsområdet ES 0000056 "Encinares del río Alberche y río Cofio", och
- enligt nämnda direktiv 92/43/EEG, såsom detta har tolkats av domstolen i dom av den 13 januari 2005 i mål C-117/03 och av den 14 september 2006 i mål C-244/05, samt de skyldigheter som följer av artikel 12.1 b och d i samma direktiv, i samband med projekten breddning och/eller förbättring av landsvägen M-501, vad gäller etapperna 1 med avseende på det område som föreslagits som område av gemenskapsintresse ES 3110005 "Cuenca del río Guadarrama" och vad gäller etapperna 2 och 4 med avseende på det område som har föreslagits som område av gemenskapsintresse ES3110007 "Cuencas de los ríos Alberche y Cofio", samt
- förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionens talan avser projekt som godkänts eller, i förekommande fall, genomförts av de spanska myndigheterna i samband med breddning eller förbättring av landsvägen M-501 (Madrids kommun). Kommissionen anser att Konungariket Spanien i samband med nämnda projekt har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktiv 85/337 i dess ursprungliga eller ändrade lydelse samt enligt direktiv 92/43, vilket har tolkats av domstolen i dom av den 13 januari 2005 i mål C-117/03 och av den 14 september 2006 i mål C-244/05.

⁽¹⁾ EGT L 175, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 6, s. 226.
⁽²⁾ EGT L 206, s. 7; svensk specialutgåva, område 15, volym 11, s. 114.

Talan väckt den 19 december 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien

(Mål C-565/08)

(2009/C 55/19)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: E. Traversa och L. Prete)

Svarande: Republiken Italien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 43 EG och 49 EG genom att föreskriva bestämmelser enligt vilka advokater är skyldiga att iakttä maxtaxor för sina arvoden, och
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Att fastställa obligatoriska maxtaxor för advokaters verksamhet i form av juridiskt biträde i och utom rätta utgör en inskränkning i etableringsfriheten enligt artikel 43 EG liksom en inskränkning i friheten att tillhandahålla tjänster enligt artikel 49 EG. En obligatorisk maxtaxa som måste tillämpas oavsett det utförda uppdraget, det nödvändiga arbetet för att utföra uppdraget och kostnaden för att fullgöra uppdraget kan medföra att den italienska marknaden för juridisk rådgivning blir oattraktiv för utländska yrkesaktiva. Advokater hemmahörande i andra medlemsstater saknar därför incitament att etablera sig i Italien men även att tillfälligt tillhandahålla tjänster här.

För det första medför skyldigheten att anta ett nytt taxsystem (vilket för övrigt är mycket komplicerat) extra kostnader som kan utgöra hinder för de grundläggande friheter som garanteras i fördraget.

Maxbeloppet för arvoden utgör för det andra ytterligare ett hinder för den fria rörligheten för tjänster i form av juridisk rådgivning inom den gemensamma marknaden, eftersom det hindrar att den verksamhet som utförs av advokater hemmahörande i andra medlemsstater än Italien avlönas på ett korrekt sätt och därigenom avhåller vissa advokater, som tar ut högre arvoden än dem som fastställts i de italienska bestämmelserna utifrån förhållandena på den italienska marknaden, att tillfälligt tillhandahålla sina tjänster i Italien eller att etablera sig i denna stat.

Vidare utgör det italienska taxsystemets stelheter ett hinder för advokater (även advokater hemmahörande i utlandet) att ge ad hoc erbjudanden i specifika situationer och/eller till specifika klienter, till exempel erbjuda ett paket med viss juridisk rådgivning till ett fast pris. Detsamma gäller möjligheten att erbjuda en rad olika typer av juridisk rådgivning som tillhandahålls i olika medlemsstater till samma pris. Den italienska lagstiftningen kan således medföra en konkurrensnackdel för advokater hemmahörande i utlandet då de berövas effektiva verktyg för att ta sig in på den italienska marknaden för juridisk rådgivning.

De omtvistade bestämmelserna synes inte heller lämpliga för att uppnå de mål av allmänt intresse som italienska myndigheter åberopat och inte heller vara de minst ingripande i detta avseende. Bestämmelserna verkar bland annat inte lämpliga för att garantera tillgång till domstolsprövning för medellösa, skydd för dem som köper den juridiska rådgivningen eller för att säkerställa god rättskipning. Vidare är bestämmelserna inte proportionerliga då det finns andra åtgärder som är mindre restriktiva för advokater som är hemmahörande i utlandet och lika (eller till och med mera) lämpliga för att uppnå de skydds syften som åberopats av italienska myndigheter.

Slutligen har de italienska myndigheterna inte förklarat om, och i sådant fall vilka, mindre restriktiva åtgärder för advokater som är hemmahörande i utlandet som har undersökts. Inte heller har de belyst av vilken anledning det åberopade allmänintresset inte skulle skyddas genom de bestämmelser som reglerar advokatycket i andra medlemsstater inom gemenskapen.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Anotato Dikastirio (Cypern) den 22 december 2008 – Symvoulio Apochetefseon Lefkosias mot Anatheoritiki Archi Proforon

(Mål C-570/08)

(2009/C 55/20)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Anotato Dikastirio (Cypern)

Parte) i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Symvoulio Apochetefseon Lefkosias

Motpart: Anatheoritiki Archi Proforon

Tolkningsfrågor

Har upphandlande myndigheter rätt att väcka talan vid domstol enligt artikel 2.8 i direktiv nr 89/665/EEG mot beslut om ogiltigförklaring som fattats av prövningsorgan när dessa inte är en rättslig instans?

Talan väckt den 22 december 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien

(Mål C-571/08)

(2009/C 55/21)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: W. Mölls och L. Pignataro)

Svarande: Republiken Italien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 9.1 i direktiv 95/59/EG ⁽¹⁾ genom att föreskriva ett minimipris för cigaretter och en frist om 120 dagar för godkännande av prisändringar för tobaksvaror,
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen gör gällande att Republiken Italien har åsidosatt artikel 9.1 i direktiv 95/59/EG (liksom artikel 5 i direktiv 72/464/EEG ⁽²⁾) vilket direktivet ersätter och som är huvudsakligen identiskt) genom att fastställa ett minimipris för cigaretter. Enligt nämnda bestämmelse fastställs principen att tillverkare och importörer ska vara fria att bestämma det högsta detaljhandelspriset för tobaksvaror. Enligt nämnda princip kan medlemsstaterna inte motivera ett skönsmässigt fastställande av högsta detaljhandelspriser med hänvisning till övervakning av prisnivåer eller efterlevnaden av påbudna priser, ej heller fastställande av en skala av detaljhandelspriser i enlighet med artikel 9.2 i direktiv 95/59/EG.

Minimipriser kan inte motiveras med syftet att skydda folkhälsan. Detta syfte, som har beaktats av gemenskapslagstiftaren, kan nämligen uppnås genom högre beskattning av cigaretter med användande av de skatteskalor som är anpassade till förhållandena i varje medlemsstat.

Den italienska regeringens argument att priser som är för höga eller som inte är anpassade till marknaden kan medföra en risk för smuggling av cigaretter och förfalskningar, kan inte godtas. Argumentet grundas på den italienska regeringens antaganden, vilka inte stöds av någon bevisning. Den italienska regeringen har inte visat på vilket sätt prisskillnader till följd av högre beskattning skulle leda till fler bedrägerier än tillämpningen av minimipriser. Kommissionen gör gällande att det ankommer på de enskilda medlemsstaterna att, inom ramen för gemenskapsrätten, genomföra de kontroller som är nödvändiga för att säkerställa att de skatter som ska erläggas kan uppbäras. Ett sådant krav kan inte på något sätt inverka på medlemsstaternas skyldighet att följa bestämmelserna i direktiv 95/59/EG, särskilt artikel 9 i direktivet.

Fristen om 120 dagar för att godkänna priser för tobaksvaror

Priserna för tobaksvaror måste, för att varorna ska försälas i Italien, registreras på en officiell prislista. Ansökan om registrering ska inges till Ministero dell'Economia e delle Finanze – Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS). AAMS kan inte efter eget skön bekräfta registreringen. Enligt kommissionen leder den överdrivet långa fristen om 120 dagar som de italienska myndigheterna slagit fast för att godkänna en

prisändring till att principen att de ekonomiska operatörerna ska vara fria att bestämma det högsta detaljhandelspriset, vilken anges i artikel 9 i direktiv 95/59/EG, i praktiken till viss del åsidosätts.

(¹) Rådets direktiv 95/59/EG av den 27 november 1995 om andra skatter än omsättningsskatter som påverkar förbrukningen av tobaksvaror (EGT L 291, s. 40).

(²) Rådets direktiv 72/464/EEG av den 19 december 1972 om andra skatter än omsättningsskatter som påverkar förbrukningen av tobaksvaror (EGT L 303, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 22).

Talan väckt den 22 december 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien

(Mål C-572/08)

(2009/C 55/22)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A. Aresu och W. Mölls)

Svarande: Republiken Italien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 90 EG, genom att medge skattelättnader avseende smörjolja som framställts av spillolja från Italien, och samtidigt underlåta att medge samma skattelättnader avseende smörjolja som framställts av spillolja från andra medlemsstater (i enlighet med artikel 62 i den konsoliderade versionen av lagbestämmelserna avseende produktions- och konsumtionskatter och därmed sammanhängande straffrättsliga och administrativa sanktionsåtgärder, vilka godkännts genom lagstiftningsdekret nr 504 av den 26 oktober 1995, enligt skattemyndighetens tolkning i cirkulär nr 24/D av den 5 maj 2004, och i enlighet med artikel 1.116 i lag nr 266 av den 23 december 2005),
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen har framfört kritik mot de italienska myndigheterna för att de bibehåller ett system för skattelättnader avseende smörjolja som gynnar nationell produktion till förfång för produktion från andra medlemsstater, vilket står i strid med den icke-diskrimineringsprincip, på skatteområdet, som föreskrivs i artikel 90 EG.

Systemet i fråga motsvarar ett tidigare system för skattelättnader som domstolen fördömde redan år 1980. De argument som Republiken Italien framfört avseende att det nya systemet är förenligt med gemenskapsrätten kan inte motivera utformningen av nämnda system för skattelättnader.

Talan väckt den 22 december 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien

(Mål C-573/08)

(2009/C 55/23)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Recchia)

Svarande: Republiken Italien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13 och 18 i direktiv 79/409/EEG (¹), genom att de bestämmelser genom vilka direktiv 79/409/EEG införlivats med den italienska rättsordningen inte är helt förenliga med direktivet, och genom att de bestämmelser genom vilka artikel 9 i direktivet införlivats med den italienska rättsordningen inte säkerställer att de villkor och kriterier som anges i nämnda artikel iakttas vid tillämpningen av de undantagsbestämmelser som behöriga italienska myndigheter antagit,
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen anser att direktiv 79/409/EEG har införlivats med den italienska rättsordningen på ett bristfälligt sätt och på ett sätt som är oförenligt med detta direktiv:

Artikel 2: Denna artikel har inte införlivats med den nationella rättsordningen.

Artikel 3: Denna artikel har inte införlivats med den nationella rättsordningen på ett sätt som är förenligt med direktivet, med beaktande av att artikel 2 inte har införlivats med den nationella rättsordningen.

Artikel 4.4: Denna artikel har inte införlivats med den nationella rättsordningen.

Artikel 5: Förbudet mot att avsiktligt förstöra eller skada bon och ägg för de fågelarter som åtnjuter skydd enligt direktivet och förbudet att avsiktligt störa dessa fåglar har inte införlivats med den nationella rättsordningen.

Artikel 6: Förbudet mot transport för försäljning har inte införlivats med den nationella rättsordningen.

Artikel 7.4: Bristfälligt införlivande av denna artikel med den nationella rättsordningen. (Inrättandet av olika tidsperioder då jakt är tillåten innefattar inte bestämmelser om förbud mot jakt under uppfödningssäsongen eller under häckningens olika stadier och beträffande flyttfåglar under häckningen eller under återvändandet till häckningsplatserna. Det föreskrivs inte heller någon skyldighet att till kommissionen lämna all relevant information om den praktiska tillämpningen av sina gällande jaktbestämmelser.)

Artikel 9: Denna artikel har inte införlivats med de nationella bestämmelserna på statlig nivå på ett sätt som är förenligt med direktivet.

Artikel 10.2: Bristfälligt införlivande av denna artikel med den nationella rättsordningen. (Det föreskrivs inte någon skyldighet att lämna all information som är nödvändig till kommissionen för samordningen av den forskning och sådant arbete som krävs som grund för skydd, skötsel och utnyttjande av populationerna av de fågelarter som åtnjuter skydd enligt direktivet.)

Artikel 11: Bristfälligt införlivande av denna artikel med den nationella rättsordningen. (Det föreskrivs inte någon skyldighet att samråda med kommissionen angående införande av exotiska fågelarter).

Artikel 13: Denna artikel har inte införlivats med den nationella rättsordningen.

Artikel 18.2: De italienska myndigheterna har inte till kommissionen överlämnat texterna till regionala bestämmelser i nationell lagstiftning avseende jakt i regionerna Lazio, Lombardiet, Toskana och Puglia.

(¹) Rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar (EGT L 103, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 161).

Överklagande ingett den 23 december 2008 av People's Mojahedin Organization of Iran av den dom som förstainstansrätten meddelade den 23 oktober 2008 i mål T-256/07, People's Mojahedin Organization of Iran mot Europeiska unionens råd

(Mål C-576/08 P)

(2009/C 55/24)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: People's Mojahedin Organization of Iran (ombud: J.-P. Spitzer, lawyer, D. Vaughan QC, M.-E. Demetriou, Barrister)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, Europeiska gemenskapernas kommission, Konungariket Nederländerna

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva förstainstansrättens avgörande i den del rätten inte biföll PMOI:s yrkande om ogiltigförklaring av rådets beslut 2007/445/EG (¹),
- ogiltigförklara beslut 2007/445/EG i den del det angår PMOI,
- förplikta rådet att ersätta klagandens rättegångskostnader för förfarandet i detta mål om överklagande och dennes rättegångskostnader vid förstainstansrätten i den del de rör beslut 2007/445/EG.

Grunder och huvudargument

Klaganden gör gällande att målet vid förstainstansrätten rörde grundläggande rättigheter och tillämpningen av artikel 1.4 och 1.6 i gemensam ståndpunkt 931/2001 och artikel 2.3 i förordning nr 2580/2001 med avseende på en gemenskapsåtgärd som innebar att People's Mojahedin Organization of Iran kvarstod på förteckningen över förbjudna organisationer. Klaganden anför följande grunder:

- 1) Förstainstansrätten gjorde inte en fullständig prövning av beslut 2007/445/EG i enlighet med kraven i EG-fördraget vid fastställelsen av huruvida rådet hade gjort en uppenbart oriktig bedömning.
- 2) Förstainstansrätten iakttog inte principen om ett effektivt domstolsskydd genom att inte vidta en fullständig prövning.
- 3) Förstainstansrätten gjorde en felaktig rättstillämpning genom att finna att rådet inte hade gjort en uppenbart oriktig bedömning när det antog sitt beslut. Rådet och förstainstansrätten hade tillgång till alla faktiska omständigheter och argument som hade förelagts den nationella domstolen och borde ha undersökt bevisning till klagandens fördel i detalj.
- 4) Förstainstansrätten gjorde en felaktig rättstillämpning enligt artikel 1.4 och 1.6 i nämnda gemensamma ståndpunkt och enligt artikel 2.3 i nämnda förordning genom att underkänna klagandens ståndpunkt att endast pågående och aktuell terroristverksamhet eller hot kan motivera att en person kvarstår på förteckningen.
- 5) Det var fel av förstainstansrätten att finna att rådet hade rätt att inte beakta den bevisning till klagandens fördel som denna förebringat på grundval av dess slutsats angående de argument som anförts inom ramen för den föregående grunden.
- 6) Det var fel av förstainstansrätten att underkänna klagandens argument att rådet inte hade gett en tillräcklig motivering angående den bevisning till klagandens fördel som rörde omständigheter avseende tiden efter år 2001 och inte heller

tillräckligt hade motiverat varför det var berättigat att klaganden kvarstod på förteckningen över förbjudna organisationer.

(¹) Rådets beslut 2007/445/EG av den 28 juni 2007 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism samt om upphävande av besluten 2006/379/EG och 2006/1008/EG (EUT L 169, s. 58).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Arbeidshof te Antwerpen, Afdeling Hasselt (Belgien) den 29 december 2008 – Rijksdienst voor pensioenen mot E. Brouwer

(Mål C-577/08)

(2009/C 55/25)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Arbeidshof te Antwerpen, Afdeling Hasselt (Belgien)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Rijksdienst voor pensioenen

Motpart: E. Brouwer

Tolkningsfråga

Är de kungliga förordningarna – av den 1 december 1969, 18 juni 1970, 8 juni 1971, 14 september 1972, 31 juli 1973, 12 juli 1974, 13 februari 1975, 28 november 1975, 26 november 1976, 26 september 1977, 31 juli 1978, 31 augusti 1979, 2 december 1980, 13 januari 1982, 14 mars 1983, 11 januari 1984, 30 november 1984, 24 januari 1986, 30 december 1986, 6 januari 1988, 2 december 1988, 30 november 1989, 10 december 1990, 1 juni 1993, 8 december 1993, 19 december 1994 och 10 oktober 1995 – som utfärdats för att genomföra artikel 25 i kunglig förordning av den 21 december 1967 om allmän ålders- och efterlevandepension för arbetstagare och i vilken det föreskrivs lägre fiktiva eller schablonmässiga daglöner för kvinnliga gränsgångare än för manliga gränsgångare vid beräkning av ålderspension, förenliga med artikel 4.1 i direktiv 79/7/EEG (¹) om successivt genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om social trygghet?

(¹) EGT L 6, 1979, s. 24; svensk specialutgåva, område 5, volym 2, s. 111.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 29 december 2008 – Rhimou Chakroun mot Minister van Buitenlandse Zaken

(Mål C-578/08)

(2009/C 55/26)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State (Nederländerna)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Rhimou Chakroun

Motpart: Minister van Buitenlandse Zaken

Tolkningsfrågor

- 1) Ska formuleringen "hjälp från systemet för socialt bistånd" i artikel 7.1 c i rådets direktiv 2003/86/EG (¹) av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening tolkas så, att medlemsstaten därigenom ges möjlighet att anta regler om familjeåterförening som leder till att familjeåterförening ska nekas en referensperson som har inlämnat bevis för att vederbörande förfogar över stabila och regelbundna försörjningsmedel för att bestrida allmänna, nödvändiga levnads-kostnader, men som med hänsyn till försörjningsmedlens storlek inte desto mindre kan ta hjälp av särskilt bistånd för att få hjälp med att betala särskilda, individuellt fastställda nödvändiga levnads-kostnader, av inkomstprövade efterskänkningar av skatter och avgifter som tas ut av lokala myndigheter eller av inkomststödande åtgärder inom ramen för den kommunala minimipolicyn?
- 2) Ska rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening, och särskilt artikel 2 d, tolkas så, att denna bestämmelse utgör hinder för nationella bestämmelser enligt vilka en åtskillnad ska göras vid tillämpningen av försörjningsmedelskriteriet i artikel 7.1 c beroende på om ett familjeband har knutits före eller efter referenspersonens inresa i medlemsstaten?

(¹) Rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (EUT L 251, s. 12).

Överklagande ingett den 24 december 2008 av Messer Group GmbH av den dom som förstainstansrätten meddelade den 15 oktober 2008 i mål T-305/06, Air Products and Chemicals Inc mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

(Mål C-579/08 P)

(2009/C 55/27)

Rättegångsspråk: engelska

Begäran om förhandsavgörande framställd av VAT and Duties Tribunal, London (Förenade kungariket) den 29 december 2008 – EMI Group Ltd mot The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Mål C-581/08)

(2009/C 55/28)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Messer Group GmbH (ombud: W. Graf v. Schwerin och J. Schmidt, Attorneys at law)

Övrig part i målet: Air Products and Chemicals Inc., harmoniseringsbyrån

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva förstainstansrättens dom av den 15 oktober 2008 i de förenade målen T-305/06, T-306/06 och T-307/06 samt ogilla talan,
- förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive klagandens och intervenientens rättegångskostnader i andra hand
- upphäva förstainstansrättens dom av den 15 oktober 2008 i de förenade målen T-305/06, T-306/06 och T-307/06
- återförvisa målet till förstainstansrätten
- förordna att beslut om rättegångskostnaderna ska meddelas senare.

Grunder och huvudargument

Klaganden har hävdade att förstainstansrätten underlät att på ett korrekt sätt tillämpa kriterierna för ett korrekt införlivande av artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 ⁽¹⁾.

Klaganden har vidare hävdade att förstainstansrättens överklagade beslut grundats på en väsentlig felaktighet med avseende på vad förstainstansrätten slog fast beträffande avgränsningen av omsättningskretsen.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Hänskjutande domstol

VAT and Duties Tribunal, London

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: EMI Group Ltd

Svarande: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Tolkningsfrågor

- (a) Hur ska den sista meningen i artikel 5.1 i sjätte direktivet ⁽¹⁾ tolkas med avseende på förhållandena i det aktuella målet?
- (b) Vilka väsentliga egenskaper utmärker ett varuprov, i den mening som avses i sista meningen i artikel 5.6 i sjätte direktivet?
- (c) Får en medlemsstat begränsa tolkningen av varuprov i den sista meningen i artikel 5.6 till
 - i) ett industriellt varuprov som i en form som inte vanligtvis är tillgänglig för försäljning till allmänheten ges till en faktisk eller möjlig kund i rörelsen (fram till år 1993)
 - ii) endast ett eller endast det första i en rad varuprov som ges bort av samma person till samma mottagare när dessa varuprov är identiska eller inte skiljer sig från varandra i något materiellt avseende (från år 1993)?
- (d) Får en medlemsstat begränsa tolkningen av gåvor av ringa värde i sista meningen i artikel 5.6 i sjätte direktivet på så sätt att följande utesluts:
 - i) en gåva som utgör en av flera gåvor som regelbundet ges till samma person (fram till oktober 2003)
 - ii) varje affärsgåva till samma person under en tolv månadersperiod när den totala kostnaden överstiger 50 GBP (från oktober 2003 och framåt)?

- (d) Om svaret på fråga 3 ii) ovan eller på någon del av fråga 4 ovan är jakande, får medlemsstaten, när en skattskyldig person ger bort en liknande eller identiskt samma musikinspelning till två eller flera olika personer på grund av deras personliga förmåga att påverka omfattningen av artistens exponering, behandla föremålen som bortgivna till samma person enbart därför att personerna är anställda av samma person?
- (e) Påverkas svaren på frågorna 1–5 ovan av huruvida mottagaren är, eller är anställd av, en skattskyldig person som kan (eller skulle ha kunnat) dra av ingående skatt på förvärv av varor som består av varuprov?

(¹) Rådets sjätte direktiv (77/388/EEG) av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel de Liège (Belgien) den 29 december 2008 – Real Madrid Football Club, Zinedine Zidane, David Beckham, Raul Gonzalez Blanco, Ronaldo Luiz Nazario de Lima, Luis Filipe Madeira Caeiro, Futebol Club Do Porto S.A.D., Victor Baia, Ricardo Costa, Diego Ribas Da Cunha, P.S.V. N.V., Imari BV, Juventus Football Club SPA mot Sporting Exchange Ltd, William Hill Credit Limited, Victor Chandler (International) Ltd, BWIN International Ltd (Betandwin), Ladbrokes Betting and Gaming Ltd, Ladbroke Belgium S.A., Internet Opportunity Entertainment Ltd, Global Entertainment Ltd (Unibet)

(Mål C-584/08)

(2009/C 55/29)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Liège

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Real Madrid Football Club, Zinedine Zidane, David Beckham, Raul Gonzalez Blanco, Ronaldo Luiz Nazario de Lima, Luis Filipe Madeira Caeiro, Futebol Club Do Porto S.A.D., Victor Baia, Ricardo Costa, Diego Ribas Da Cunha, P.S.V. N.V., Imari BV, Juventus Football Club SPA

Motparter: Sporting Exchange Ltd, William Hill Credit Limited, Victor Chandler (International) Ltd, BWIN International Ltd (Betandwin), Ladbrokes Betting and Gaming Ltd, Ladbroke Belgium S.A., Internet Opportunity Entertainment Ltd, Global Entertainment Ltd (Unibet)

Tolkningsfrågor

Frågorna rör den tolkning som ska göras, på det särskilda område som avser Internet, av artikel 5.3 i rådets förordning

(EG) 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (¹).

Om, såsom i förevarande fall, den skada som åberopas har vållats genom webbplatser, och

- a) inget av de instämnda bolag som förvaltar dessa webbplatser har sitt säte i Belgien,
 - b) ingen av webbplatserna i fråga hyses i Belgien,
 - c) ingen av kändena är hemmahörande i Belgien,
 - d) de webbplatser där det anordnas vadhållning är tillgängliga för de belgiska Internetanvändarna, som kan få sina vad registrerade på webbplatserna, i samma utsträckning som de är tillgängliga för Internetanvändarna i de andra konventionsstaterna, eftersom det rör sig om webbplatser ".com", vars marknad har en tendens att utvidgas till hela Europa, och som inte har den för Belgien utmärkande extensionen ".be",
 - e) webbplatserna är tillgängliga på flera språk, utan att man på dem systematiskt återfinner de två språk som är vanligast i Belgien,
 - f) det på webbplatserna bland annat anordnas vadhållning i samband med belgiska matcher, på samma sätt som det anordnas vadhållning i samband med utländska mästerskap,
 - g) det inte har visats att det har använts en särskild teknik eller distansförsäljningsmetoder som avser den belgiska allmänheten,
 - h) den belgiska allmänhetens deltagande i vadhållning är helt marginell jämfört med all den vadhållning som registrerats på dessa webbplatser, eftersom det av de sifferuppgifter som vadhållningsbolagen lämnat för år 2005, som inte bestritts av de andra parterna, framgår att samtliga fall av vadhållning i Belgien i samband med fotbollsmatcher står för mindre än 0,25 procent av den vadhållning som registrerats på webbplatserna "bwin.com", "willhill.com", "betfair.com", "ladbrokes.com", "sportingbet" och "miapuesta", och att det på webbplatsen "vcbet.com" har registrerats 40 fall i vilka vadhållning, oavsett slag, skett i Belgien,
- 1) ska det anses att den påstådda skadan har inträffat eller kan inträffa i Belgien, så att de belgiska domstolarna är behöriga att pröva en talan som avser skadan, på grund av att de omtvistade webbplatserna bland annat riktar sig till den belgiska allmänheten?
 - 2) eller ska det anses att den påstådda skadan har inträffat eller kan inträffa i Belgien, så att de belgiska domstolarna är behöriga att pröva en talan som avser skadan, endast om det konstateras att det finns ett tillräckligt, väsentligt eller signifikativt samband mellan det rättsstridiga handlande som åberopas och det belgiska territoriet?
 - 3) vilka är, i detta fall, de relevanta kriterierna för att bedöma huruvida det finns ett sådant samband?

(¹) EUT L 12, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 29 december 2008 – Angelo Rubino mot Ministero dell'Università e della Ricerca

(Mål C-586/08)

(2009/C 55/30)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Angelo Rubino

Motpart: Ministero dell'Università e della Ricerca

Tolkningsfrågor

Utgör de gemenskapsrättsliga principerna om att avskaffa hindren för fri rörlighet för personer och tjänster mellan gemenskapens medlemsstater och om ömsesidigt erkännande av examens-, utbildnings- och andra behörighetsbevis – vilka framgår av artiklarna 3.1 c EG och 47.1 EG och av bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG⁽¹⁾ av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer – hinder mot nationell lagstiftning, såsom de italienska bestämmelserna i lagstiftningsdekret nr 206/2007, enligt vilken universitetslärare inte är ett reglerat yrke såvitt avser erkännande av yrkeskvalifikationer?

⁽¹⁾ EUT L 255, s. 2.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Varhoven administrativen Sad (Bulgarien) den 6 januari 2009 – Peter Dimitrov Kalinchev mot Regionalna Mitnicheska Direktsia – Plovdiv

(Mål C-2/09)

(2009/C 55/31)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Varhoven administrativen Sad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Peter Dimitrov Kalinchev

Motpart: Regionalna Mitnicheska Direktsia – Plovdiv

Tolkningsfrågor

- 1) Är det enligt artikel 3.3 i rådets direktiv 92/12/EEG⁽¹⁾ av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattebelagda varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor tillåtet för medlemsstaterna att införa bestämmelser enligt vilka begagnade motorfordon beläggs med punktskatt vid införsel till den berörda medlemsstatens territorium, när denna skatt inte omedelbart ska betalas vid begagnatköp av sådana fordon som redan befinner sig i Bulgarien och för vilka det ska betalas punktskatt när de för första gången införs till medlemsstatens territorium?
- 2) Hur ska begreppet "liknande inhemska varor" förstås i samband med prövningen av artikel 90 första stycket EG:
 - a) Ska med liknande inhemska varor förstås varor med ursprung i en medlemsstat med fasta interna skatter eller avgifter, eller
 - b) varor som oavsett ursprung redan finns inom denna medlemsstats territorium?
- 3) Mot bakgrund av svaret på de båda ovanstående frågorna: Ska artiklarna 25 EG och 90 första stycket EG förstås så, att de innebär förbud mot de olika bestämmelserna om påförande av punktskatt på motorfordon, som Republiken Bulgarien har antagit i artiklarna 30 och 40 ZADS och där fordons tillverkningsår och kilometerställning är avgörande kriterier?

⁽¹⁾ EGT L 76, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 57.

Talan väckt den 8 januari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland

(Mål C-5/09)

(2009/C 55/32)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: N. Yerrell och M. Karanasou-Apostolopoulou)

Svarande: Republiken Grekland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG av den 16 november 2005 ⁽¹⁾, genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana åtgärder, och
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för införlivande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG av den 16 november 2005 med den nationella rättsordningen löpte ut den 10 december 2007.

⁽¹⁾ EUT L 323, 9.12.2005, s. 1.

Talan väckt den 9 januari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal

(Mål C-10/09)

(2009/C 55/33)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Cattabriga och M. Teles Romão)

Svarande: Republiken Portugal

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 2006/86/EG ⁽¹⁾ av den 24 oktober 2006 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/23/EG med avseende på spårbarhetskrav, anmälan av allvarliga biverkningar och komplikationer samt vissa tekniska krav för kodning, bearbetning, konservering, förvaring och distribution av mänskliga vävnader och celler, genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och
- förplikta Republiken Portugal att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för införlivande av direktivet löpte ut den 1 september 2007.

⁽¹⁾ EUT L 294, s. 32.

Talan väckt den 9 januari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal

(Mål C-11/09)

(2009/C 55/34)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Cattabriga och M. Teles Romão)

Svarande: Republiken Portugal

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 2006/17/EG ⁽¹⁾ av den 8 februari 2006 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/23/EG när det gäller vissa tekniska krav för donation, tillvaratagande och kontroll av mänskliga vävnader och celler genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och
- förplikta Republiken Portugal att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet löpte ut den 1 november 2006.

⁽¹⁾ EUT L 38, s. 40.

Talan väckt den 9 januari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien

(Mål C-12/09)

(2009/C 55/35)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Cattabriga och S. Mortoni)

Svarande: Republiken Italien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 7.1 första stycket i kommissionens i direktiv 2006/17/EG⁽¹⁾ av den 8 februari 2006 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/23/EG när det gäller vissa tekniska krav för donation, tillvaratagande och kontroll av mänskliga vävnader och celler genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktiv 2006/17 löpte ut den 1 november 2006.

⁽¹⁾ EUT L 38, s. 40.

Talan väckt den 9 januari 2009 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Italien

(Mål C-13/09)

(2009/C 55/36)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Cattabriga och S. Mortoni)

Svarande: Republiken Italien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 11.1 första stycket i kommissionens direktiv 2006/86/EG⁽¹⁾ av den 24 oktober 2006 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/23/EG med avseende på spårbarhetskrav, anmälan av allvarliga biverkningar och komplikationer samt vissa tekniska krav för kodning, bearbetning, konservering, förvaring och distribution av mänskliga vävnader och celler genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana bestämmelser, och
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktiv 2006/86 löpte ut den 1 september 2007.

⁽¹⁾ EUT L 294, s. 32.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 4 december 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-240/08)⁽¹⁾

(2009/C 55/37)

Rättegångsspråk: franska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 183, 19.7.2008.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

Förstainstansrättens dom av den 14 januari 2009 –
Kronoply mot kommissionen

(Mål T-162/06) ⁽¹⁾

(Statligt stöd — Regionalt stöd till stora investeringsprojekt — Beslut i vilket stödet förklaras vara oförenligt med den gemensamma marknaden — Motivering — Stödets incitamentseffekt — Stödets nödvändighet)

(2009/C 55/38)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Kronoply GmbH & Co. KG (Heiligengrabe, Tyskland) (ombud: advokaterna R. Nierer och L. Gordalla)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: inledningsvis K. Gross och T. Scharf, därefter V. Kreuzschitz, K. Gross och T. Scharf)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2006/262/EG av den 21 september 2005 om det statliga stödet nr C 5/2004 (f.d. N 609/2003) som Tyskland avser bevilja Kronoply (EUT L 94, 2006, s. 50)

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Kronoply GmbH & Co. KG ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 212, 2.9.2006.

Förstainstansrättens dom av den 21 januari 2009 – Giropay
GmbH mot harmoniseringsbyrån (GIROPAY)

(Mål T-399/06) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket GIROPAY — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 40/94)

(2009/C 55/39)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: giropay GmbH (Frankfurt am Main, Tyskland) (ombud: advokaten K. Gründig-Schnelle)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: B. Schmidt)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 26 oktober 2006 (ärende R 308/2005-4) om en ansökan om registrering av ordmärket GIROPAY som gemenskapsvarumärke.

Domslut

- 1) Talan ogillas
- 2) giropay GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna

⁽¹⁾ EUT C 42, 24.2.2007.

Förstainstansrättens dom av den 21 januari 2009 – Korsch mot harmoniseringsbyrån (PharmaCheck)

(Mål T-296/07) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket PharmaCheck — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 40/94 — Begränsning av förteckningen över varor eller tjänster)

(2009/C 55/40)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Korsch AG (Berlin, Tyskland) (ombud: inledningsvis advokat J. Grzam, därefter advokaterna J. Grzam, M. Dittmann och M. Scheffler)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: R. Pethke)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av beslut R 358/2007-4 som fattats av fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 5 juni 2007, avseende en ansökan om registrering av ordmärket "PharmaCheck" som gemenskapsvarumärke

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Korsch AG ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 235, 6.10.2007.

Förstainstansrättens dom av den 21 januari 2009 – Hansgrohe mot harmoniseringsbyrån (AIRSHOWER)

(Mål T-307/07) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket AIRSHOWER — Absoluta registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 40/94)

(2009/C 55/41)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Hansgrohe AG (Schiltach, Tyskland) (ombud: advokaterna S. Wiedert och J. Zehnsdorf)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: inledningsvis G. Schneider, därefter G. Schneider och S. Schäffner)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 31 maj 2007 (ärende R 1281/2006-1) om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket AIRSHOWER.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Hansgrohe AG ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 235, 6.10.2007.

Förstainstansrättens dom av den 22 januari 2009 – Commercy mot harmoniseringsbyrån – easyGroup IP Licensing (easyHotel)

(Mål T-316/07) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Ogiltighetsförfarande — Gemenskapsordmärket easyHotel — Det äldre nationella ordmärket EASYHOTEL — Relativa registreringshinder — Varu- och tjänsteslagslikhet saknas — Artiklarna 8.1 b och 52.1 a i förordning (EG) nr 40/94 — Rättshjälp — Ansökan inlämnad av konkursförvaltaren i ett rörelse drivande bolag — Artikel 94.2 i rättegångsreglerna)

(2009/C 55/42)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Commercy AG (Weimar, Tyskland) (ombud: inledningsvis advokaten F. Jaschke, därefter advokaterna S. Grosse och I. Müller)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: S. Schäffner)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: easyGroup IP Licensing Ltd (London, Förenade kungariket) (ombud: advokaterna T. Koerl och S. Möbus)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 19 juni 2007 (ärende R 1295/2006-2) om ett ogiltighetsförfarande mellan Commercy AG och easyGroup IP Licensing Ltd.

Domslut

- 1) Ansökan om rättshjälp avslås.
- 2) Talan ogillas.
- 3) Commercy AG ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 235, 6.10.2007.

**Förstainstansrättens dom av den 14 januari 2009 –
Europeiska gemenskapernas kommission mot Rednap AB**

(Mål T-352/07) (¹)

(Skiljedoms klausul — Kontrakt som ingåtts inom det fjärde ramprogrammet på området forskning, teknisk utveckling och demonstration — Projektet Rise och Healthline — Viss del av de redovisade kostnaderna uppfyller inte kraven enligt kontrakten — Återbetalning av en del av de utbetalade förskotten — Tredskodomsförfarande)

(2009/C 55/43)

Rättegångsspråk: svenska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (Malmö, Sverige) (ombud: D. Triantafyllou och J. Enegren)

Svarande: Rednap AB

Saken

Talan med stöd av artikel 238 EG som kommissionen väckt för att erhålla återbetalning av en del av de förskott som gemenskapen betalat ut inom ramen för kontrakten DE 3010 (DE) Rise och HC 4007 (HC) Healthline, jämte dröjsmålsränta.

Domslut

- 1) Rednap AB förpliktas att återbetala 334 375,49 euro till kommissionen.
- 2) Rednap förpliktas att till kommissionen utge dröjsmålsränta beräknad på beloppet 219 125,22 euro från och med den 1 juni 2002 enligt i grekisk lag fastställd räntesats, till dess full betalning skett, varvid räntesatsen från och med den 1 augusti 2007 inte får överstiga 11,75 procent per år.

3) Rednap förpliktas att till kommissionen utge dröjsmålsränta beräknad på beloppet 115 250,27 euro från och med den 31 maj 2002 enligt i grekisk lag fastställd räntesats, till dess full betalning skett, varvid räntesatsen från och med den 1 augusti 2007 inte får överstiga 11,75 procent per år.

4) Rednap ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 269, 10.11.2007.

**Förstainstansrättens dom av den 20 januari 2009 –
Pioneer Hi-Bred International mot harmoniseringsbyrån
(OPTIMUM)**

(Mål T-424/07) (¹)

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket OPTIMUM — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94 — Motiveringsskyldighet — Prövning av sakförhållandena på eget initiativ — Artiklarna 73 och 74.1 i förordning nr 40/94)

(2009/C 55/44)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Pioneer Hi-Bred International, Inc. (Johnston, Iowa, Förenta staterna) (ombud: advokaterna G. Würtenberger, R. Kunze och T. Wittmann)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: P. Bullock)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 11 september 2007 (ärende R 288/2007-2) angående en ansökan om registrering av ordkännetecknet OPTIMUM som gemenskapsvarumärke.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Pioneer Hi-Bred International, Inc. ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 8, 12.1.2008.

**Förstainstansrättens beslut av den 19 december 2008 –
Bomba Energia Getränkevertriebs GmbH mot
harmoniseringsbyrån**

(Mål T-372/06) ⁽¹⁾

*(Gemenskapsvarumärken — Invändning — Återkallande av
invändning — Avvisning)*

(2009/C 55/45)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Bomba Energia Getränkevertriebs GmbH (Rohrbach, Österrike) (ombud: advokaten A. Kockläuner)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: M. Kicia)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: Eckes-Granini Group GmbH, tidigare Eckes-Granini GmbH & Co. KG (Nieder-Olm, Tyskland)

Saken

Talan mot det beslut som fattades av andra överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån den 3 oktober 2006 (ärende R 184/2005-2) i ett invändningsförfarande mellan Eckes-Granini GmbH & Co. KG och Bomba Energia Getränkevertriebs GmbH.

Domslut

1) *Talan avvisas.*

2) *Bomba Energia Getränkevertriebs GmbH och Eckes-Granini Group GmbH ska bära sina respektive rättegångskostnader samt vardera ersätta hälften av rättegångskostnaderna för Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).*

⁽¹⁾ EUT C 42, 24.2.2007.

**Förstainstansrättens beslut av den 17 december 2008 –
Portela – Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares
mot Europeiska gemenskapernas kommission**

(Mål T-137/07) ⁽¹⁾

*(Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Försäljning av
defekta CE-märkta digitaltermometrar — Kommissionens
passivitet — Orsakssamband — Uppenbart att talan till viss
del inte kan tas upp till sakprövning och till viss del helt
saknar rättslig grund)*

(2009/C 55/46)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Portela – Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares, L.da (Queluz, Portugal) (ombud: advokaten C. Mourato)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: P. Guerra e Andrade och B. Schima)

Saken

Talan om i första hand förpliktande för kommissionen att vidta åtgärder i enlighet med artikel 14b i rådets direktiv 93/42/EEG av den 14 juni 1993 om medicintekniska produkter (EGT L 169, s. 1), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/79/EG av den 27 oktober 1998 om medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik (EGT L 331, s. 7), i synnerhet ålägga TÜV Rheinland Product Safety GmbH, genom Förbundsrepubliken Tyskland, att till förmån för sökanden ta i anspråk den obligatoriska ansvarsförsäkring som föreskrivs i punkt 6 i bilaga XI till direktiv 93/42 beträffande vilken nämnda bolag har slutit avtal, och i andra hand, för det fall den skada som sökanden påstår sig ha lidit inte kan ersättas genom förstahand-syrkandet, förpliktande för kommissionen att ersätta den skada som sökanden lidit till följd av kommissionens passivitet.

Avgörande

1) *Talan ogillas*

2) *Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares, L.da ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 155, 7.7.2007.

Förstainstansrättens beslut av den 16 december 2008 – Gaedertz mot harmoniseringsbyrån – Living Byte Software (GlobalRemote)

(Mål T-209/07) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärken — Ansökan om ogiltighetsförklaring — Återkallelse av ansökan om ogiltighetsförklaring — Anledning saknas att döma i saken)

(2009/C 55/47)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Johann-Cristoph Gaedertz (Fankfurt-am-Main, Tyskland) (ombud: advokaten E.M. Gerstenberg)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: B. Schmidt)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid förstainstansrätten: Living Byte Software GmbH (München, Tyskland) (ombud: advokaten A. Freifrau von Welser)

Saken

Talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 25 april 2007 (ärende R 272/2005-4) om ett ogiltighetsförfarande mellan Johann-Cristoph Gaedertz och Living Byte Software GmbH.

Domslut

- 1) Det finns inte längre anledning att döma i målet.
- 2) Sökanden och intervenienten ska bära sina rättegångskostnader.
- 3) Sökanden ska ersätta svarandens rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EUT C 183, 4.8.2007.

Förstainstansrättens beslut av den 18 december 2008 – Thierry mot kommissionen

(Mål T-223/07 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Personalmål — Tjänstemän — Befordran — 2004 års befordringsomgång — Avslag på begäran om vittnesförhör — Uppenbart att överklagandet inte kan tas upp till prövning)

(2009/C 55/48)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Michel Thierry (Luxemburg, Luxemburg) (ombud: advokaten F. Frabetti)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Berardis-Kayser och D. Martin)

Saken

Överklagande av det beslut som Europeiska unionens personaldomstol (andra avdelningen) meddelade den 16 april 2007 i mål F-82/05, Thierry mot kommissionen (REG 2007, s. I-A-1-0000 och s. II-A-1-0000), med yrkande om upphävande av beslutet.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Michel Thierry ska bära sina rättegångskostnader och ersätta kommissionens rättegångskostnader i denna instans.

⁽¹⁾ EUT C 199, 25.8.2007.

Förstainstansrättens beslut av den 16 december 2008 – Italien mot parlamentet och kommissionen

(Mål T-285/07) ⁽¹⁾

(Rättegångsfråga — Invändning om rättegångshinder — Delvis avvisning av talan — Parlamentet kan inte tillskrivas den angripna rättsakten)

(2009/C 55/49)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Republiken Italien (ombud: I. Bruni, biträdd av P. Gentili, Avvocato dello Stato)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: A. Lukošiūtė, R. Ignătescu och G. Mazzini) och Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall och A. Aresu)

Part som har intervenerat till stöd för sökanden: Republiken Grekland (ombud: S. Vodina och M. Michelogiannaki)

Saken

Ogiltigförklaring av meddelandet om allmänt uttagningsprov EPSO/AD/95/07 för att upprätta en anställningsreserv av 20 handläggare (AD 5) inom området för information (bibliotek/dokumentation) som publicerades i *Europeiska unionens officiella tidning* den 8 maj 2007 (EUT C 103 A, s. 7)

Avgörande

- 1) *Talan avvisas i den del den är riktad mot parlamentet.*
- 2) *Republiken Italien ska bära sin rättegångskostnad inom ramen för förevarande talan i den del den är riktad mot parlamentet. Parlamentet ska bära sin egen rättegångskostnad.*

(¹) EUT C 223, 22.9.2007.

Förstainstansrättens beslut av den 16 december 2008 – Republiken Italien mot EESK och kommissionen

(Mål T-117/08) (¹)

(Rättegångsfråga — Invändning om rättegångshinder — Delvis avvisning av talan — Kommissionen saknar ansvar)

(2009/C 55/50)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Republiken Italien (ombud: I. Bruni, biträdd av P. Gentili, Avvocato dello Stato)

Svarande: Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (EESK) (ombud: M. Bermejo Garde, biträdd av advokaten A. Dal Ferro) och Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall)

Part som intervenerat till stöd för sökandens yrkanden: Konungariket Spanien (ombud: F. Díez Moreno, Abogado del Estado)

Saken

Ogiltigförklaring av meddelande om ledig tjänst som generalsekretärer nr 73/07 (lönegrad A*16) vid EESK, som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* den 28 december 2007 (EUT C 316 A, s. 1), och av det ändringsmeddelande som avsåg nämnda meddelande och som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* den 30 januari 2008 (EUT C 25 A, s. 21).

Avgörande

- 1) *Talan avvisas i den mån som den väckts mot kommissionen.*
- 2) *Republiken Italien ska bära sin rättegångskostnad med avseende på den del av förevarande förfarande som avser talan mot kommissionen och ersätta kommissionens rättegångskostnader.*

(¹) EUT C 116, 9.5.2008.

Beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 23 december 2008 – AES-Tisza mot kommissionen

(Mål T-468/08 R)

(Interimistiskt förfarande — Statligt stöd — Kommissionens beslut att förklara det statliga stöd Republiken Ungern beviljat vissa el-producenter i form av energiköpsavtal oförenligt med den gemensamma marknaden — Begäran om uppskov med verkställigheten — Krav på skyndsamhet föreligger inte — Intresseavvägning)

(2009/C 55/51)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: AES-Tisza Erőmű kft (AES-Tisza kft) (Tiszaújváros, Ungern) (ombud: advokaterna T. Ottervanger och E. Henny)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: L. Flynn, N. Khan och K. Talabér-Ritz)

Saken

Ansökan om uppskov med verkställigheten av artikel 1 i kommissionens beslut C (2008) 2223, slutligt av den 4 juni 2008, gällande det statliga stöd som republiken Ungern beviljat i form av energiköpsavtal.

Avgörande

- 1) Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
- 2) Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

Talan väckt den 8 december 2008 – Tuzzi fashion mot harmoniseringsbyrån – El Corte Inglés (Emidio Tucci)

(Mål T-535/08)

(2009/C 55/52)

*Ansökan är avfattad på engelska***Parter**

Sökande: Tuzzi fashion GmbH (Fulda, Tyskland) (ombud: advokaterna R. Kunze och G. Würtenberger)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spanien)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det beslut som den andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) antog den 23 september 2008 i ärende R 1561/2007 2, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Motparten vid överklagandenämnden

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket Emidio Tucci för varor i klass 25

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Den tyska registreringen nr 1 078 843 av ordmärket TUZZI för varor i klass 25, den i Österrike, Frankrike, Benelux-länderna och Polen gällande internationella registreringer nr 496 835 av ordmärket TUZZI för varor i klass 25, företagsnamnet TUZZI FASHION GMBH som används för handel med kläder i Tyskland

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen i dess helhet

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 och 8.4 i rådets förordning 40/94 genom att överklagandenämnden gjorde en felaktig bedömning av risken för förväxling av de motstående varumärkena, åsidosättande av artikel 73 i rådets förordning 40/94 genom att överklagandenämnden underlät att på ett begripligt

sätt beakta de argument som framfördes av sökanden och att på ett sakligt sätt redogöra för de skäl som låg till grund för dess beslut, åsidosättande av artikel 74 i rådets förordning 40/94 genom att överklagandenämnden underlät att begränsa sin undersökning till de faktiska omständigheter, den bevisning och de argument som framfördes av parterna, åsidosättande av artikel 79 i rådets förordning 40/94 genom att överklagandenämnden, vid bedömningen av de argument som sökanden anförde till försvar för missbruk av rättigheter, underlät att beakta allmänna processrättsliga principer vilka erkänns i medlemsstaterna.

Talan väckt den 9 december 2008 – Huvis mot rådet

(Mål T-536/08)

(2009/C 55/53)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter**

Sökande: Huvis Corporation (Seoul, Republiken Korea) (ombud: advokaterna J.-F. Bellis, F. Di Gianni, R. Antonini)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara rådets förordning (EG) nr 893/2008 av den 10 september 2008 om bibehållande av antidumpningstullarna på import av polyesterstapelfibrer med ursprung i Folkrepubliken Kina, Konungariket Saudiarabien, Republiken Korea och Republiken Vitryssland efter en partiell interimsoversyn enligt artikel 11.3 i förordning (EG) nr 384/96 ⁽¹⁾ i den mån den inte upphäver den antidumpningstull som är tillämplig på sökanden med verkan från och med den 29 december 2006, det vill säga den tidpunkt då import av polyesterstapelfibrer med ursprung i Taiwan och Malaysia belades med en preliminär antidumpningstull som kommissionen beslutade att inte uppbörda genom beslut 2007/430/EG av den 19 juni 2007 ⁽²⁾,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, ett företag baserat i Korea, väcker förevarande talan om delvis ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 893/2008 i den mån den inte upphäver antidumpningstullen på polyesterstapelfibrer (PSF) som tillverkas av sökanden och har sitt ursprung i Korea med verkan från och med den 29 december 2006. Sökanden gör gällande att samma behandling som föreskrevs i kommissionens beslut 2007/430/EG för polyesterstapelfibrer med ursprung i Taiwan och Malaysia ska tillämpas på polyesterstapelfibrer med ursprung i Korea. Således anser sökanden att antidumpningstullen ska upphävas med verkan från och med samma tidpunkt för polyesterstapelfibrer med ursprung i Korea.

Sökanden åberopar två grunder till stöd för sina yrkanden.

Sökanden hävdar att de europeiska institutionerna har åsidosatt den grundläggande principen om icke-diskriminering genom att behålla antidumpningstullarna på importen av polyesterstapel-fibrer med ursprung i Korea medan inga sådana tullar tillämpas på importen av polyesterstapel-fibrer med ursprung i Taiwan och Malaysia. Sökanden invänder mot de tre argument som rådet har anfört för att motivera en annorlunda behandling. Det faktum att klagomålet i ärendet avseende polyesterstapel-fibrer med ursprung i Taiwan och Malaysia återkallades och rådet inte fattade något definitivt beslut kan, enligt sökandens uppfattning, inte motivera den diskriminerande behandlingen av polyesterstapel-fibrer med ursprung i Korea. Sökanden finner också att det faktum att det kriterium avseende gemenskapens intresse som tillämpades i fallet med polyesterstapel-fibrer med ursprung i Taiwan och Malaysia skilde sig från det gemenskapskriterium som tillämpades i fallet med polyesterstapel-fibrer med ursprung i Korea inte kunde motivera en diskriminerande behandling av den senare. Vidare hävdar sökanden, i motsats till vad rådet kom fram till, att den omständigheten att olika slutsatser om gemenskapens intresse nåddes vid utredningarna om å ena sidan Malaysia och Taiwan och å andra sidan Korea, inte heller kan motivera den diskriminerande behandlingen.

Sökanden gör slutligen gällande att beslutet att det inte är motiverat av skäl hänförliga till gemenskapens intresse att avskaffa antidumpningstullen på import av polyesterstapel-fibrer som tillverkas och exporteras av sökanden är behäftat med grundläggande självmotsägelser och inkonsekvenser.

⁽¹⁾ EUT L 247, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens beslut 2007/430/EG av den 19 juni 2007 om avslutande av antidumpningsförfarandet rörande import av syntetstapel-fibrer av polyestrar med ursprung i Malaysia och Taiwan och om frisläppande av de belopp för vilka säkerhet ställts i form av de preliminära antidumpningstullar som införts (EUT L 160, s. 30).

Talan väckt den 9 december 2008 – Cixi Jiangnan Chemical Fiber m.fl. mot rådet

(Mål T-537/08)

(2009/C 55/54)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Cixi Jiangnan Chemical Fiber Co. Ltd, Cixi Santai Chemical Fiber Co. Ltd, Cixi Sansheng Chemical Fiber Co. Ltd, Jiangyin Changlong Chemical Fibre Co. Ltd, Ningbo Dafa Chemical Fiber Co. Ltd, Xiake Color Spinning Co. Ltd, Zhejiang Waysun Chemical Fiber Co. Ltd, Zhejiang Anshun Pettechs Fibre Co. Ltd (Kina) (ombud: J.-F. Bellis, lawyer och G. Vallera, barrister)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara rådets förordning (EG) nr 893/2008 av den 10 september 2008 om bibehållande av antidumpningstullarna på import av polyesterstapel-fibrer med ursprung i Folkrepubliken Kina, Konungariket Saudiarabien, Republiken Korea och Republiken Vitryssland efter en partiell interimsoversyn enligt artikel 11.3 i förordning (EG) nr 384/96 ⁽¹⁾, med retroaktiv verkan från och med den 29 december 2006, det vill säga det datum då import av polyesterstapel-fibrer med ursprung i Taiwan och Malaysia blev föremål för preliminära antidumpningstullar, vilka kommissionen i beslut 2007/430/EG av den 19 juni 2007 beslutade att inte ta ut ⁽²⁾,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena, samtliga kinesiska företag, yrkar genom sin talan att förstainstansrätten ska ogiltigförklara rådets förordning (EG) nr 893/2008 om bibehållande av antidumpningstullarna på import av polyesterstapel-fibrer med ursprung i bland annat Folkrepubliken Kina. Sökandena gör gällande att samma behandling som föreskrevs i kommissionens beslut 2007/430/EG för polyesterstapel-fibrer med ursprung i Taiwan och Malaysia ska tillämpas på polyesterstapel-fibrer med ursprung i Kina. Således anser sökandena att antidumpningstullen för polyesterstapel-fibrer med ursprung i Kina ska upphävas med verkan från och med samma datum, det vill säga den 29 december 2006.

Grunder och huvudargument är identiska med dem som framställdes i mål T-536/08, Huvis mot rådet.

⁽¹⁾ EUT L 247, s. 1.

⁽²⁾ 2007/430/EG; Kommissionens beslut av den 19 juni 2007 om avslutande av antidumpningsförfarandet rörande import av syntetstapel-fibrer av polyestrar med ursprung i Malaysia och Taiwan och om frisläppande av de belopp för vilka säkerhet ställts i form av de preliminära antidumpningstullar som införts (EUT L 160, s. 30).

Talan väckt den 9 december 2008 – Rewe-Zentral mot harmoniseringsbyrån – Kodi Diskontläden (inéa)

(Mål T-538/08)

(2009/C 55/55)

Ansökan är avfattad på tyska

Parter

Sökande: REWE-Zentral AG (Köln, Tyskland) (ombud: M. Kinkeldey och A. Bognár, Rechtsanwälte)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Kodi Diskontläden GmbH (Oberhausen, Tyskland)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 6 oktober 2008 i ärende R 744/2008-4, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket inéa i färgerna blå, rosa och vit för varor i klasserna 3, 5 och 16 (ansökan nr 4 462 826)

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Kodi Diskontläden GmbH

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Varumärket MINEA (nr 303 614 285) för varor i klasserna 8, 9 och 16, varvid invändningen riktats mot registreringsansökan avseende varor i klass 16

Invändningsenhetens beslut: Avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut: Avslag på invändningsenhetens beslut

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (¹), eftersom det inte finns någon risk för att de motstående varumärkena förväxlas med varandra.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, s. 11; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Talan väckt den 15 december 2008 – RWE och RWE Dea mot kommissionen

(Mål T-543/08)

(2009/C 55/56)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökanden: RWE AG (Essen, Tyskland), RWE Dea AG (Hamburg, Tyskland) (ombud: advokaterna C. Stadler och M. Röhrig)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara artikel 1 i beslutet i den mån som det däri fastställs att sökandena har åsidosatt artikel 81.1 EG och artikel 53 i EES-avtalet,
- ogiltigförklara artikel 2 i beslutet i den mån som sökandena solidariskt åläggs böter om 37440000 euro,
- i andra hand i skäligen omfattning sätta ned de böter som sökandena solidariskt åläggs i artikel 2 i beslutet, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena har överklagat kommissionens beslut K (2008) 5476 slutlig av den 1 oktober 2008 om ett förfarande enligt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet – Ärende COMP/39.181 – Ljusvax, i vilket svaranden fastställde att vissa företag, däribland sökandena, på grund av att de hade deltagit i ett fortlöpande avtal och/eller samordnat förfarande i sektorn för paraffinvax, hade åsidosatt artikel 81.1 EG och artikel 53 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Sökandena har anfört tre grunder till stöd för sitt överklagande.

I den första grunden har sökandena gjort gällande att svaranden åsidosatte artikel 81.1 EG och artikel 23.2 a i förordning nr 1/2003 (¹) genom att felaktigt tillämpa begreppet företag till nackdel för sökandena. Svaranden höll sökandena ansvariga för överträdelser som begicks av de tidigare existerande företagen DEA Mineraloel AG och – efter det att bolaget ombildades till ett samägt företag med Shell – Shell & Dea Oil GmbH och ålade därför sökandena böter, utan att visat att en ekonomisk enhet förelåg.

I andra hand har sökandena i den andra grunden gjort gällande att svaranden felaktigt tillämpade bestämmelserna om hörande av vittnen från år 2002 och därigenom åsidosatte likabehandlingsprincipen, genom att inte utsträcka den begäran om hörande av vittnen till sökandena som hade framställts av Shell avseende den paraffinvaxverksamhet som tidigare drevs av DEA Mineraloel AG respektive Shell & DEA Oil GmbH. Svaranden agerade härigenom i strid med sin uppfattning, enligt vilken just denna paraffinvaxverksamhet under perioden 3 september 1992–30 juli 2002 utgjorde en del av samma ekonomiska enhet som sökandena. Vid en korrekt tillämpning av bestämmelserna om hörande av vittnen skulle svaranden, enligt sökandena, ha varit tvungen att helt efterskänka eventuella böter för sökandena.

I andra hand har sökandena i den tredje grunden gjort gällande att svaranden åsidosatte väsentliga principer vid beräkningen av böterna, i synnerhet likabehandlingsprincipen och proportionalitetsprincipen, och därigenom åsidosatte artikel 23.2 och 23.3 i förordning nr 1/2003. Svaranden tillämpade riktlinjerna för beräkning av böter från år 2006 felaktigt, genom att fastställa den relevanta omsättningen med beaktande av en otillräcklig referensperiod och fastställde på så sätt ett grundbelopp vilket

inte stod i proportion till den överträdelse som lades sökandena till last varmed sökandena utan sakliga skäl behandlades annorlunda än andra deltagare, inklusive Shell.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, s. 1).

Talan väckt den 15 december 2008 – Hansen & Rosenthal och H & R Wax Company Vertrieb mot kommissionen

(Mål T-544/08)

(2009/C 55/57)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Hansen & Rosenthal KG (Hamburg, Tyskland) och H & R Wax Company Vertrieb GmbH (Hamburg, Tyskland) (ombud: advokaterna J. Schulte och A. Lober)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara Europeiska gemenskapernas kommission beslut K (2008) 5476 slutlig av den 1 oktober 2008 i ärende COMP/39.181 – Ljusvax, i den del det avser sökandena,
- i andra hand ogiltigförklara, alternativt sätta ned, de böter som påförts sökandena, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena har väckt talan mot kommissionens beslut K (2008) 5476 slutlig av den 1 oktober 2008 om ett förfarande enligt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet – Ärende COMP/39.181 – Ljusvax, i vilket kommissionen fastställde att vissa företag, däribland sökandena, på grund av att de hade deltagit i ett fortlöpande avtal och/eller samordnat förfarande i sektorn för paraffinvax, hade åsidosatt artikel 81.1 EG och artikel 53 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Sökandena har anfört sex grunder till stöd för sin talan.

Sökandena har som första grund gjort gällande att beslutet är synnerligen bristfälligt motiverat. Eftersom beslutet strider mot artikel 81 EG och åsidosätter sökandenas härtill knutna rätt till försvar, ska det ogiltigförklaras.

Sökandena har som andra grund anfört att förutsättningarna för att anklaga dem för att åsidosätta artikel 81 EG inte föreligger. För det första saknar sökandena och de övriga paraffinproducenterna gemensamma målsättningar. Dessutom har sökandena varken deltagit i några konkurrensbegränsande avtal eller samordnade förfaranden. Utskicket av skrivelsen i samband med prishöjningen hade inte som syfte att genomföra konkurrensbegränsande avtal eller samordnade förfaranden utan skickades inom ramen för leveransavtal. Det har i övrigt inte skett någon konkurrensbegränsning genom utbyte av information.

I andra hand har sökandena med den tredje till sjätte grunden invänt mot de fastställda böterna.

— Kommissionen har felaktigt tillämpat riktlinjer för beräkning av böter, vilka antogs först år 2006, trots att den påstådda överträdelsen avslutades våren 2005. Kommissionen har således åsidosatt principen om bundenhet av egna beslut, förbudet mot retroaktiv tillämpning och legalitetsprincipen.

— Som fjärde grund har sökandena gjort gällande att kommissionen beräknat den omsättning som är relevant för bötesbeloppet felaktigt. Sökandena hade under åren 2002–2004, när de producerade paraffin, en omsättning på endast 18,97 miljoner euro. Kommissionen har emellertid vid beräkningen av bötesbeloppet utgått från en omsättning på 26 miljoner euro.

— Sökandena har som femte grund anfört att kommissionen dessutom har bedömt överträdelsens svårighetsgrad felaktigt. Att fastställa det belopp av omsättningen som återspeglar överträdelsens svårighetsgrad, och även grundbeloppet till 17 procent, strider mot proportionalitetsprincipen. För övrigt har företagets storlek och betydelse inte beaktats tillräckligt.

— Som sjätte grund har sökandena gjort gällande att kommissionen beräknat den tid under vilken överträdelsen ska ha ägt rum felaktigt. Kommissionen har inte bevisat att sökandena deltagit i konkurrensbegränsningen under hela den påstådda tidsperioden.

Talan väckt den 12 december 2008 – X-Technology Swiss mot harmoniseringsbyrån (återgivning av en strumpa)

(Mål T-547/08)

(2009/C 55/58)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: X-Technology Swiss GmbH (ombud: advokaterna A. Herbertz och R. Jung)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara beslut R 846/2008-4 som fattats av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (harmoniseringsbyrån) den 6 oktober 2008, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt *gemenskapsvarumärke*: Bildmärke som "övrigt varumärke – positionsmärke" med färgen "orange (Pantone 16-1359 TPX)", för varor i klass 25 (ansökan nr 5 658 117)

Granskarens beslut: Ansökan avslås

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet avslås

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94 ⁽¹⁾ eftersom det sökta varumärket uppvisar tillräcklig särskiljningsförmåga.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Talan väckt den 15 december 2008 – Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen mot kommissionen

(Mål T-550/08)

(2009/C 55/59)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG (Hamburg, Tyskland) (ombud: advokaterna U. Itzen och J. Ziebarth)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet såvitt det angår sökanden,
- i andra hand sätta ned de böter som sökanden ålagts i det angripna beslutet,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden väcker talan mot kommissionens beslut K (2008) 5476 slutlig av den 1 oktober 2008 om ett förfarande

enligt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet i ärende COMP/39.181 – Ljusvax. I detta beslut konstaterade kommissionen att vissa företag, däribland sökanden, hade överträtt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet genom att delta i ett fortlöpande avtal eller samordnat förfarande inom sektorn för ljusvax.

Sökanden anför två grunder till stöd för sin talan.

Som första grund gör sökanden gällande ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten enligt artikel 253 EG och av rätten till försvar, eftersom det inte framgår av kommissionens bedömning av bevisningen vilka handlingar som ska tillskrivas sökanden. Kommissionens övergripande bevisföring angår, utöver sökanden, även andra företag vilkas agerande inte ska tillskrivas sökanden. Den oklara bevisföringen utgör ett åsidosättande av rätten till försvar, eftersom kommissionen är skyldig att på ett klart och entydigt sätt redogöra för vilka delar av överträdelsen den tillskriver de olika företagen och vilka följderna av detta blir.

Sökanden gör vidare gällande att den inte har deltagit i någon överträdelse av artikel 81 EG. Inte bara är kommissionens bevisföring oriktig i formellt hänseende utan det framgår även vid en materiell prövning i andra hand av bevisningen att det inte är bevisat att sökanden har gjort sig skyldig till någon överträdelse. De möten som kommissionen hänvisat till och de handlingar som den beaktat vid sin bevisföring möjliggör inte slutsatsen att sökanden har deltagit i någon kartell. Detta gäller särskilt som sökanden inledningsvis endast tillskrevs en överträdelse av mindre omfattning. Denna omständighet beaktades emellertid inte i kommissionens bevisföring, utan tvärtom har bevisning som eventuellt styrker överträdelser begångna av utomstående beaktats till sökandens nackdel.

Genom den andra grunden åberopar sökanden preskription. Redan år 2000 överlät sökanden den aktuella distributionsverksamheten till ett annat företag, vilket innebär att de första preskriptionsbrytande åtgärderna som vidtogs mot sökanden under våren 2005 inte borde ha möjliggjort att ett överträdelseförfarande inleddes mot sökanden.

Talan väckt den 15 december 2008 – H & R ChemPharm mot kommissionen

(Mål T-551/08)

(2009/C 55/60)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: H & R ChemPharm GmbH (Salzbergen, Tyskland) (ombud: M. Klusmann och S. Thomas, Rechtsanwälte)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet, såvitt detta berör sökanden,
- alternativt, sätta ned de böter som sökanden ålagts i det angripna beslutet med ett lämpligt belopp, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden angriper kommissionens beslut K(2008) 5476 slutlig av den 1 oktober 2008 om ett förfarande enligt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet – Ärende COMP/39.181 – Ljusvax. I det beslutet slog kommissionen fast att vissa företag, däribland sökanden, hade åsidosatt artikel 81.1 EG och artikel 53 i EES-avtalet genom att delta i ett varaktigt avtal och/eller ett samordnat förfarande i paraffinvaxbranschen.

Sökande åberopar fyra grunder till stöd för sin talan.

Sökanden gör som första grund gällande att det skett ett åsidosättande av rätten till försvar, eftersom det i det angripna beslutet inte gjorts någon skillnad mellan sökanden och andra företag som separat ålagts böter utan det talas konsekvent om H & R/Tudapetrol. Sökanden förstod därför inte vilken konkret delaktighet i överträdelsen som lades bolaget till last, vilket innebär att rätten till försvar åsidosätts. Det måste nämligen utan tvekan framgå av invändningarna och beslutet, vilket konkret handlande som lett fram till anklagelsen om ett åsidosättande av bestämmelserna och de därmed sammanhängande böterna.

Sökanden gör som andra grund, alternativt, gällande att det föreligger några bevis för dennes överträdelse. På grund av att kommissionens bevisföring avsåg samtliga beslutets adressater, har kommissionen felaktigt beslutat att inte lägga fram några bevis för sökandens överträdelse. Sökanden gör gällande att kommissionens bevisvärdering inte varit tillräckligt individuell. Den åberopade bevisningen kan inte på grund av sin otillräcklighet visa att sökanden gjort sig skyldig till en överträdelse.

Sökanden gör som tredje grund, alternativt, gällande att grundbeloppet vid beräkningen av bötesbelopp har fastställts felaktigt till ett för högt belopp.

Sökanden gör som fjärde grund, alternativt, gällande att det skett ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen och icke-diskrimineringsprincipen på grund av det skett en felaktig bedömning vid beräkningen av bötesbeloppet. Sökanden klandrar närmare bestämt att det skett en felaktig bedömning vid fastställandet av omsättningen för beaktandet av överträdelsens svårhetsgrad genom ett oproportionerligt beaktande av företagets storlek, eftersom grundbeloppet höjts med 17 procent, vilket inte står i förhållande till höjningen av böterna. Sökanden gör slutligen gällande att det skett en otillåten retroaktiv användning av 2006 års riktlinjer för beräkning av böter på det förevarande äldre fallet.

Talan väckt den 17 december 2008 – kommissionen mot Domótica

(Mål T-552/08)

(2009/C 55/61)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: A.M. Rochaud Jöet och S. Petrova, biträdda av G. Anastácio och A.R. Andrade)

Svarande: Domótica, Estudo e Projecto de Edifícios Inteligentes, Lda (Lissabon, Portugal)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- förplikta svaranden att till sökanden utge beloppet 124 319,22 euro, som återbetalning av ett förskott som sökanden betalat i enlighet med avtal nr BU/466/94 PO/ES, vilket ingicks inom ramen för programmet Thermie-programmet och hävdades på grund av svarandens och övriga avtalsparters avtalsbrott, jämte ett belopp på 48 180 euro i upplupen dröjsmålsränta per den 30 september 2008 samt ränta till dess att full betalning erlagts,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Europeiska gemenskapernas kommission ingick den 17 januari 1995 avtal (Thermie) nr BU/466/94 PO/ES med svaranden samt med Hospitais da Universidade de Coimbra och bolaget Técnicas Reunidas S.A. med stöd av förordning (EEG) nr 2008/90 ⁽¹⁾.

Sökanden utsågs till samordnare för projektet och åtog sig att översända de erforderliga handlingarna till kommissionen och att svara för kontakterna mellan övriga avtalsparter och kommissionen. Avtalsparterna var solidariskt ansvariga enligt avtalet.

Kommissionen betalade den 10 februari 1995 ett förskott på 30 procent, dvs. 176 693 euro, i enlighet med avtalet.

Den 24 maj 2000 hävde kommissionen avtalet (efter att ha utfärdat en varning) med anledning av följande avtalsbrott:

- förseningar i utförandet, vilka inte omedelbart meddelats kommissionen,
- Domóticas oförmåga att påbörja utförandet av projektet (vilken erkänts av Domótica självt),
- ekonomiska och tekniska rapporter har inte skickats i vederbörlig ordning,
- projektet har inte slutförts, vare sig inom den ursprungligen angivna tiden eller inom den förlängning härav som senare beviljats (den 31 augusti 2000).

Avtalsparterna har genom sitt oaktsamma agerande inte fullgjort sina förpliktelser enligt avtalet.

I avtalet föreskrivs att kommissionen kan kräva återbetalning av hela eller en del av det finansiella stöd som beviljats, jämte ränta, om avtalsparterna gör sig skyldiga till avtalsbrott.

Kommissionen har rätt att erhålla återbetalning av ett belopp på 172 499,22 euro, motsvarande värdet av det ursprungligen betalade förskottet jämte upplupen ränta från och med den 10 februari 1995 med avräkning för de kostnader som svaranden angett och kommissionen godtagit avseende de delar av projektet som utförts. Kommissionen har dessutom rätt till ränta på detta belopp till dess att betalning erlaggs.

(¹) Rådets förordning (EEG) nr 2008/90 av den 26 juni 1990 om främjande av energiteknologi i Europa (Thermie-programmet) (EGT L 185, s. 1).

Talan väckt den 8 december 2008 – Evropaïki Dynamiki mot kommissionen

(Mål T-554/08)

(2009/C 55/62)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Aten, Grekland) (ombud: advokaterna N. Korogiannakis, P. Katsimani och M. Dermizakis)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara beslutet från kommissionens generaldirektorat för skatter och tullar, som tillsänts sökanden med brev av den 26 september 2008, att inte anta sökandens anbud på det öppna upphandlingsförfarandet TAXUD/2007/AO-005 (TIMEA) avseende "tillhandahållande av tjänster för gemenskapens datahantering inom områdena för tullar, accis och skatter" (EUT 2008/S 203-268728), och övriga beslut från kommissionen i detta ärende inbegripet beslutet att tilldela den utvalda anbudsgivaren kontraktet,

- förplikta kommissionens generaldirektorat för skatter och tullar att ersätta sökanden för den skada denne lidit på grund av det aktuella anbudsförfarandet med ett belopp om 7 638 125 euro, och

- förplikta kommissionens generaldirektorat för skatter och tullar att ersätta sökandens rättegångskostnader i samband med denna ansökan, även för det fall förevarande talan inte skulle vinna bifall.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar dels ogiltigförklaring, med stöd av artikel 230 EG, av beslutet från kommissionens generaldirektorat för skatter och tullar, som tillsänts sökanden med brev av den 26 september 2008, att inte anta sökandens anbud på det öppna upphandlingsförfarandet TAXUD/2007/AO-005 (TIMEA) avseende "tillhandahållande av tjänster för gemenskapens datahantering inom områdena för tullar, accis och skatter" (EUT 2008/S 203-268728), dels skadestånd, med stöd av artikel 235 EG.

Sökanden har gjort gällande att utvärderingskommittén gjort flera uppenbart felaktiga bedömningar i samband med utvärderingen av anbudsförfarandet. Enligt sökanden har utvärderingskommittén frångått kommissionens praxis och åsidosatt bestämmelserna i anbudsspecifikationerna för TIMEA, enligt vilka de upphandlande myndigheterna under anbudsförfarandets andra etapp ska kontakta anbudsgivaren och begära ytterligare information eller klargöranden. Den upphandlande myndigheten har vidare åsidosatt artikel 100 i budgetförordningen och principerna om god förvaltningssed och berättigade förväntningar. Sökanden har dessutom gjort gällande att den upphandlande myndigheten gjort sig skyldig till maktmissbruk och åsidosatt principerna om insyn och likabehandling i artikel 93.1 i budgetförordningen.

Enligt sökanden har svaranden inte lämnat sökanden tillräcklig information avseende resultatet från den kontroll som genomförts till följd av sökandens invändningar mot utvärderingsrapporten.

Sökanden har anfört att svaranden missbrukat urvalskriterierna för att på så sätt kunna avslå sökandens anbud. Härigenom har svaranden åsidosatt artiklarna 134.2 och 148.3 i kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002 (¹) liksom artikel 32.2 i direktiv 92/50 (²).

(¹) Kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002 av den 23 december 2002 om genomförandebestämmelser för budgetförordningen (EGT L 357, s. 1).

(²) Rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster (EGT L 209, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 139).

Talan väckt den 16 december 2008 – iPublish Ganske Interactive Publishing mot harmoniseringsbyrån (återgivning av en navigationsapparat)

(Mål T-555/08)

(2009/C 55/63)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: iPublish Ganske Interactive Publishing GmbH (Hamburg, Tyskland) (ombud: advokaten V. Knies)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats av fjärde överklagandenämnden den 3 oktober 2008 i ärende R 709/2004-4, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ett tredimensionellt varumärke som återger en navigationsapparat i färgerna blått och svart som bland annat kännetecknas av en blå rand på sidan, för varor och tjänster i klasserna 9, 39 och 42 (ansökan 6 092 693).

Granskarens beslut: Avslag på ansökan.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94⁽¹⁾, eftersom det sökta varumärket har erforderlig särskiljningsförmåga.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Talan väckt den 17 december 2008 – Slovenská pošta mot kommissionen

(Mål T-556/08)

(2009/C 55/64)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Slovenská pošta a.s. (Banská Bystrica, Republiken Slovakien) (ombud: advokaterna O. Brouwer, C. Schillemans och M. Knapien)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det omtvistade beslutet,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar genom förevarande talan att kommissionens beslut K(2008) 5912 slutlig av den 7 oktober 2008 (Ärende COMP/39.562 Slovakian Postal Law) ska ogiltigförklaras med stöd av artikel 230 EG. Kommissionen fann i det beslutet att den slovakiska lagstiftningen på postområdet avseende hybrid-tjänster inte var förenlig med artikel 86.1, jämförd med artikel 82, i den mån sökanden enligt den lagstiftningen reserverades rätten att dela ut hybridpost.

Sökanden åberopar fyra grunder till stöd för sin talan:

Sökanden gör som första grund gällande att kommissionen åsidosatte den gemenskapsrättsliga principen om god förvaltning genom att inte i vederbörlig ordning undersöka alla faktiska omständigheter och berörda intressen, eftersom det omtvistade beslutet, enligt sökande, är fattat på grundval av ett antal antaganden. Sökanden gör vidare gällande att kommissionen åsidosatte motiveringsskyldigheten enligt artikel 253 EG.

Sökanden gör som andra grund gällande att kommissionen åsidosatte sökandens rätt att höras.

Sökanden gör som tredje grund gällande att kommissionen begick uppenbara fel, rättsligt och med avseende på de faktiska omständigheterna, vid bedömning och tolkning av huruvida det var lagenligt att bevilja exklusiva rättigheter på postområdet. Kommissionen tillämpade följaktligen artiklarna 86 EG och 82 EG felaktigt.

Sökanden gör för det fjärde gällande att kommissionen, genom att göra en ny och annorlunda bedömning med avseende på definitionen av den relevanta markanden, åsidosatte rättssäkerhetsprincipen och principen om berättigade förväntningar.

Talan väckt den 18 december 2008 – m PAY24 mot harmoniseringsbyrån – Ultra (MPAY)

(Mål T-557/08)

(2009/C 55/65)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: mPAY24 GmbH (Wien, Österrike) (ombud: H. Z. Zeiner, lawyer)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart i förbandet vid överklagandenämnden: Ultra d.o.o. Proizvodnja elektronskih naprav (Zagorje ob Savi, Slovenien)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 30 september 2008 i ärende R 221/2007-1 i den del sökandens invändning har avslagits, och
- förplikta svaranden och motparten i förfarandet vid överklagandenämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Motparten i förfarandet vid överklagandenämnden

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket MPAY för varor och tjänster i klasserna 9, 35–38 och 42 – ansökan nr 3 587 896

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Ordmärket MPAY24 som registrerats som gemenskapsvarumärke under nr 2 061 656 för varor och tjänster i klasserna 9, 16, 35, 36 och 38; ordmärket MPAY24 som registrerats som österrikiskt varumärke under nr 200 373 för varor och tjänster i klasserna 9, 16, 35, 36 och 38

Invändningsenhetens beslut: Avslag på ansökan om registrering av varumärket i dess helhet

Överklagandenämndens beslut: Delvist avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 och 8.4 i rådets förordning (EG) nr 40/94, eftersom överklagandenämnden gjorde en oriktig bedömning av risken för att varumärkena i fråga skulle förväxlas

Överklagande ingett den 19 december 2008 av Europeiska gemenskapernas kommission av den dom som personaldomstolen meddelade den 14 oktober 2008 i mål F-74/07, Meierhofer mot kommissionen

(Mål T-560/08 P)

(2009/C 55/66)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Currall och B. Eggers)

Övrig part i målet: S. Meierhofer (München, Tyskland)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att förstainstansrätten ska

- upphäva personaldomstolens dom av den 14 oktober 2008 i mål F-74/07, Meierhofer mot kommissionen,
- fastställa att vardera parten ska bära sin rättegångskostnad.

Grunder och huvudargument

Klaganden har överklagat den dom som Europeiska unionens personaldomstol meddelade den 14 oktober 2008 i mål F-74/07, Meierhofer mot kommissionen genom vilken personaldomstolen på grund av åsidosättande av motiveringsskyldigheten ogiltigförklarade det beslut som uttagningskommittén i uttagningsförfarande EPSO/AD/26/05 antog den 19 juni 2007.

I beslutet i fråga avslogs den sökandes begäran om överprövning av uttagningskommitténs beslut att inte godkänna sökanden i den muntliga delen av uttagningsprovet. Den sökande missade i det muntliga provet den lägsta poäng som krävs med en halv punkt. Enligt meddelandet om uttagningsprov skulle det muntliga provet bedömas genom en samlad bedömning.

Överklagandet riktar sig mot kraven rörande uttagningskommitténs motiveringsskyldighet och omfattningen av gemenskapsdomstolarnas kontroll. I synnerhet har klaganden kritiserat personaldomstolens slutsats att endast angivandet av en samlad bedömning som leder till att den sökande inte godkänns i den muntliga delen inte uppfyller motiveringsskyldigheten när det är fråga om "särskilda omständigheter", exempelvis då poäng strax under den lägsta nödvändiga nivån erhålls.

Klaganden har till stöd för sitt överklagande har åberopat nedanstående skäl till stöd för att denna ståndpunkt strider mot rätts-säkerhetsprincipen:

- För det första ska motiveringsskyldigheten enligt fast rättspraxis vägas mot den sekretess som i enlighet med artikel 6 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna gäller för uttagningskommitténs arbete och som utgör hinder för att enskilda medlemmar i uttagningskommittén offentliggör sin inställning och att detaljer rörande bedömningen av en sökande i personligt hänseende eller i jämförelse med andra offentliggörs.
- För det andra har personaldomstolen eventuellt felaktigt gjort en jämförelse med situationer som rör tillgång till handlingar, eftersom det varken föreskrivs något undantag från artikel 6 i bilaga III till tjänsteföreskrifterna eller att en intresseavvägning ska göras.
- För det tredje har personaldomstolen inte beaktat den rättspraxis av vilken det följer att motiveringsskyldigheten ska vara proportionerlig i förhållande till den berörda åtgärden och göra det möjligt för personaldomstolen att pröva beslutets rättsenlighet. Eftersom det på grund av sakens natur är omöjligt för gemenskapsdomstolarna att företa en kontroll av muntliga prov i efterhand, har domstolarna hittills väsentligen begränsat sin prövning till en kontroll av att förfarandeföreskrifterna har efterlevts och att uttagningsförfarandet har offentliggjorts i behörig ordning.

Domen strider vidare mot rättssäkerhetsprincipen vad gäller åtskillnaden mellan olika typer av förfarandeåtgärder som rör ett organs skyldighet att lägga fram hemliga handlingar och de omständigheter på vilka en vägran att lägga fram handlingar kan tillämpas mot den berörde (processledande åtgärder och åtgärder för bevisupptagning). I förevarande fall har personaldomstolen dessutom väsentligen feltolkat kommissionens inställning, eftersom kommissionen inte alls har motsatt sig ett sådant framläggande. Tvärtom hade kommissionen förklarat att den inte kunde lägga fram de relevanta handlingarna på grundval av de av personaldomstolen anordnade processledande åtgärderna, utan att den avvaktade ett beslut om bevisupptagning från personaldomstolen.

riod framställa sina överväganden styrkta med detaljerade beräkningar,

- förplikta Europeiska gemenskapen att erlagga kompensationsränta till sökandena beräknad på den uteblivna räntan från och med dagen då skadan åsamkades,
- förplikta Europeiska gemenskapen att betala dröjsmålsränta med 8 procent eller annan procentsats som förstainstansrätten beslutar om, beräknad på den summa som förfallit till betalning från den dag då domen avkunnas till dess betalning sker, och
- förplikta kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Talan väckt den 15 december 2008 – Bactria och Gutknecht mot kommissionen

(Mål T-561/08)

(2009/C 55/67)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Bactria Industriehygiene-Service Verwaltungs GmbH (Kirchheimbolanden, Tyskland), Jürgen Gutknecht (Kirchheimbolanden, Tyskland) (ombud: K. Van Maldegem och C. Mereu, lawyers)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten ska

- fastställa att ansökan kan tas upp till sakprövning och att den är välgrundad,
- förplikta Europeiska gemenskapen att utge skadestånd till sökandena till ett belopp av 3 912 569 euro, eller annat belopp som kan komma att yrkas av sökandena under rättegången eller som förstainstansrätten kan fastställa i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex aequo et bono*), för de skador de har lidit till följd av det rättstridiga antagandet av artikel 6.2 i den första granskningsförordningen jämförd med den andra granskningsförordningen och kommissionens förordning nr 1451/2007, eller i andra hand att kommissionen har underlåtit att vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att sökandenas rätt till skydd av uppgifter enligt biociddirektivet upprätthålls och att fusk undviks under granskningsprogrammet,
- alternativt, genom mellandom fastställa att Europeiska gemenskapen är skyldig att ersätta den skada som åsamkats och förelägga parterna att till förstainstansrätten inom rimlig tid från mellandomen inkomma med uppgifter om det ersättningsbelopp som överenskommit mellan parterna, eller i avsaknad av överenskommelse inom samma tidspe-

Grunder och huvudargument

Genom sin ansökan yrkar sökandena ersättning enligt artikel 235 EG för de skador som de påstås ha lidit till följd av antagandet av artikel 6.2 i kommissionens förordning nr 1896/2000 av den 7 september 2000⁽¹⁾ om första fasen av det program som avses i artikel 16.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8 om utsläppande av biocidprodukter på marknaden⁽²⁾ jämförd med kommissionens förordning nr 2032/2003⁽³⁾ och kommissionens förordning nr 1451/2007⁽⁴⁾.

I andra hand yrkar sökandena ersättning för de skador som de påstås ha lidit till följd av att kommissionen underlåtit att säkerställa rätten till skydd av uppgifter som tillerkänns anmälare i enlighet med artikel 12 i direktiv 98/8. Sökandena framhåller vidare att skadan som de lidit till följd av kommissionens rättsstridiga handlande utgörs av en betydande minskning av värdet av den första sökandens affärsverksamhet och den uteblivna vinst (*lucrum cessans*) som den första sökanden skulle ha gjort genom att sälja biocidprodukterna i fråga och de verksamma ämnen som ingår i dessa biocidprodukter om det inte vore för gemenskapens handlande.

Utöver den skada som den andra sökanden påstås ha lidit som aktieägare och därmed ägare till den första sökandens affärsverksamhet, har det framhållits att även den andra sökanden har förlorat sitt levebröd. Slutligen yrkar sökandena att de ska erhålla kompensationsränta på den uteblivna räntan från och med dagen då skadan åsamkades.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1896/2000 av den 7 september 2000 om första fasen av det program som avses i artikel 16.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG om biocidprodukter (EGT L 228, 2000, s. 6).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG av den 16 februari 1998 om utsläppande av biocidprodukter på marknaden (EGT L 123, 1998, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2032/2003 av den 4 november 2003 om andra fasen av det tioåriga arbetsprogram som avses i artikel 16.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG om utsläppande av biocidprodukter på marknaden, och om ändring av förordning (EG) nr 1896/2000 (EUT L 307, 2003, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1451/2007 av den 4 december 2007 om andra fasen av det tioåriga arbetsprogram som avses i artikel 16.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG om utsläppande av biocidprodukter på marknaden (EUT L 325, 2007, s. 3).

Talan väckt den 17 december 2008 – Corsica Ferries France mot kommissionen

(Mål T-565/08)

(2009/C 55/68)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Corsica Ferries France (Bastia, Frankrike) (ombud: advokaterna S. Rodrigues och C. Bernard-Glanz)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- fastställa att förvarande talan kan tas upp till prövning,
- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 8 juli 2008 om det omstruktureringsstöd som Frankrike avser att genomföra till förmån för Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (SNCM), och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar ogiltigförklaring av kommissionens beslut K (2008) 3182 slutlig av den 8 juli 2008 genom vilket kommissionen, enligt sökanden, slog fast att

- den kompensation på 53,48 miljoner euro som Republiken Frankrike betalade till Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (nedan kallat SNCM) för dess skyldighet att tillhandahålla samhällsnyttiga tjänster utgör ett otillåtet statligt stöd, som dock är förenligt med den gemensamma marknaden,
- SNCM:s negativa försäljningspris på 158 miljoner euro, åtagandet av Compagnie Générale Maritime et Financière (nedan kallat CGMF) att svara för sociala åtgärder för de anställda med ett belopp på 38,5 miljoner euro och CGMF:s kapitaltillskott till SNCM på 8,75 miljoner euro som gavs samtidigt och gemensamt inte utgör statliga stöd, och
- det omstruktureringsstöd på 15,81 miljoner euro som Republiken Frankrike gav till SNCM utgör ett otillåtet statligt stöd som dock är förenligt med den gemensamma marknaden.

Sökanden anför till stöd för sin talan följande två grunder:

- Avsaknad av motivering och åsidosättande av sökandens rätt till försvar och av rätten till ett effektivt rättsmedel, eftersom ett alltför stort antal uppgifter utelämnades i det angripna beslutet varför sökanden inte kunde förstå beslutets innehåll, motivering och räckvidd.
- Åsidosättande av artiklarna 87 EG och 88 EG och tillämpningsbestämmelserna för dessa, i synnerhet gemenskapens

riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter, vilket åsidosättande förorsakats av en felaktig eller ofullständig bedömning ifråga om det kapitaltillskott på 53,48 miljoner euro som utgetts som kompensation för samhällsnyttiga tjänster, överlåtelsen av SNCM till ett negativt försäljningspris på 158 miljoner euro, CGMF:s kapitaltillskott på 8,75 miljoner euro, sociala åtgärder uppgående till 38,5 miljoner euro och beloppet på 22,5 miljoner euro som meddelats i form av omstruktureringsstöd.

Talan väckt den 17 december 2008 – Total Raffinage Marketing mot kommissionen

(Mål T-566/08)

(2009/C 55/69)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Total Raffinage Marketing SA (Puteaux, Frankrike) (ombud: advokaterna A. Vandencastele, C. Falmagne, C. Lemaire och S. Naudin)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- delvis ogiltigförklara artiklarna 1 och 2 i kommissionens beslut K(2008) 5476 slutlig av den 1 oktober 2008 om ett förfarande enligt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet – Ärende COMP/39.181 – Ljusvax,
- väsentligt nedsätta de böter som Total R.M. ålades genom artikel 2 i nämnda beslut, och
- förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har genom förevarande talan yrkat att artiklarna 1 och 2 i kommissionens beslut K(2008) 5476 slutlig av den 1 oktober 2008 i ärende COMP/39.181 – Ljusvax delvis ska ogiltigförklaras. I detta beslut fastslog kommissionen att vissa bolag, däribland sökanden, hade åsidosatt artikel 81.1 EG och artikel 53.1 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet genom att fastställa priser och dela upp marknaden för paraffinvax inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och för råparaffin i Tyskland.

Till stöd för sin talan har sökanden anfört elva grunder. Dessa avser åsidosättande av artikel 81 EG, kravet på motivering, 2006 års riktlinjer för beräkning av böter ⁽¹⁾, proportionalitetsprincipen, oskuldspresumtionen, principerna om rättssäkerhet, likabehandling och att straff ska vara individuella. Kommissionen har nämligen:

- fastslagit att aktiviteterna avseende vax och paraffin å ena sidan och råparaffin å andra sidan, utgjorde en enda, fortgående överträdelse och kvalificerat aktiviteterna avseende råparaffin som ett avtal,
- felaktigt fastslagit att det förelåg en enda, fortgående överträdelse bestående i en överenskommelse om fastställande av priser, uppdelning av marknader och/eller kunder trots att det enda sökanden har gjort är att utbyta information om paraffinmarknadens tillstånd, priser och kommande taxestrategi, kunder och volymer,
- dels åsidosatt gemenskapsrättspraxis om öppet avståndstagande genom att anse att sökanden har deltagit i den del av överträdelsen som avser vax och paraffin under hela tidsperioden trots att sökanden hade slutat att delta i de "tekniska mötena" efter mötena den 11 och 12 maj 2004, det vill säga nästan ett år innan överträdelsen upphörde, dels medgett att Repsol dragit sig ur överenskommelsen i förtid innan överträdelsen upphörde och inte att sökanden gjort detsamma, trots att sökanden befann sig i en likvärdig situation,
- krävt att sökanden visade ett öppet avståndstagande från den konkurrensbegränsande samverkan,
- inte beaktat att sökanden inte genomförde den konkurrensbegränsande samverkan,
- använt det försäljningsvärde avseende de tre sista åren som sökanden deltog i överträdelsen i stället för det försäljningsvärde avseende det sista året som sökanden deltog,
- fastslagit ett för högt procentvärde av försäljningsvärdet för den del av överträdelsen som avser råparaffin,
- tillämpat den beräkningsmetod av böterna som föreskrivs i punkt 24 i riktlinjerna vilken strider mot artikel 23.3 i förordning nr 1/2003 och mot proportionalitetsprincipen, principen om likabehandling och oskuldspresumtionen,
- fastslagit ett tilläggsbelopp i avskräckande syfte utan att motivera detta i tillräcklig utsträckning,
- ålagt böter motsvarande 410 procent av sökandens omsättning under ett år på den berörda marknaden,
- tillskrivit moderbolaget Total SA sökandens agerande.

⁽¹⁾ Riktlinjer för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 23.2 a i förordning (EG) nr 1/2003 (EUT C 210, 2006, s. 2).

Överklagande ingett den 19 december 2008 av Bart Nijs av den dom som personaldomstolen meddelade den 9 oktober 2008 i mål F-49/06, Nijs mot revisionsrätten

(Mål T-567/08 P)

(2009/C 55/70)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Bart Nijs (Bereldange, Luxemburg) (ombud: advokaten F. Rollinger)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas revisionsrätt

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att förstainstansrätten ska

- förklara att överklagandet kan tas upp till sakprövning,
- bifalla överklagandet och följaktligen
- upphäva beslutet av den 9 oktober 2008 i mål F-5/07, Bart Nijs mot revisionsrätten.

Grunder och huvudargument

Genom överklagandet yrkar sökanden att förstainstansrätten ska upphäva personaldomstolens dom av den 9 oktober 2008 i mål F-49/06, Nijs mot revisionsrätten. Genom den överklagade domen avvisade personaldomstolen delvis klagandens talan om ogiltigförklaring av beslutet att inte befordra honom till lönegrad A*11 vid befordringsförfarandet 2005 och om skadestånd, och ogillade talan i övriga delar.

Klaganden anför fyra grunder till stöd för sitt överklagande, nämligen att personaldomstolen

- förvanskade klagandens argument i ansökan och repliken genom att ersätta en grund som avsåg avsaknaden av ett beslut från tillsättningsmyndigheten, innebärande total brist på motivering, med en helt annan,
- bortsåg från och/eller missuppfattade bevisning som klaganden anfört då den fann att den inte skulle beaktas,
- placerade bevisbördan felaktigt, eftersom den borde ha krävt att svaranden i målet styrkte sina påståenden,
- åsidosatte oskuldspresumtionen, vilket ledde till att klaganden förpliktades att ersätta rättegångskostnaderna i första instans.

Talan väckt den 17 december 2008 – M6 mot kommissionen**(Mål T-568/08)**

(2009/C 55/71)

*Rättegångsspråk: franska***Parter***Sökande:* Métropole Télévision SA (M6) (Neuilly-sur-Seine, Frankrike) (ombud: advokaterna O. Freget och N. Chahid-Nourai)*Svarande:* Europeiska gemenskapernas kommission**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det beslut kommissionen antog den 16 juli 2008 i ärende N 279/2008-France (Kapitaltillskott till France Télévisions),
- ålägga kommissionen att inleda det formella granskningsförfarandet som avses i artikel 88.2 EG gällande stödet och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar ogiltigförklaring av kommissionens beslut K (2008) 3506, slutligt av den 16 juli 2008, varigenom kommissionen fastslog att ett stöd i form av ett kapitaltillskott om 150 miljoner euro beviljat France Télévisions skulle anses förenligt med den gemensamma marknaden. Sökanden yrkar i detta sammanhang att det formella granskningsförfarandet ska inledas i enlighet med artikel 88.2 EG.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande tre grunder gällande det angripna beslutets giltighet:

- Sökandens processuella rättigheter har kränkts i den mån kommissionens bedömningar, i synnerhet vad gäller det direkta orsakssambandet mellan tillkännagivandet av Republiken Frankrikes president den 8 januari 2008 om avskaffandet av reklam på tv-kanalerna i gruppen France Télévisions och den intäktsförlust dessa kanaler drabbades av, utgör svårigheter av den beskaffenhet att det är motiverat att inleda det formella granskningsförfarandet som avses i artikel 88.2 EG för att konkurrenterna till gruppen France Télévisions ska kunna göra sin situation gällande.
- Den information som kommissionen hade tillgång till var otillräcklig beträffande orsaken till de minskande reklamintäkterna och syftet för kapitaltillskottet France Télévisions beviljades, i den mån kommissionen inte med erforderlig objektivitet, opartiskhet och fördjupade granskning som krävs har försäkrat sig om sanningshalten i och trovärdigheten av den information som hade ingetts till kommissionen gällande de verkliga orsakerna till France Télévisions förlorade reklamintäkter samt det slutliga beviljandet av de belopp Republiken Frankrike betalade till France Télévisions.

- Motiveringen var bristfällig i den mån kommissionen i) inte tillräckligt hade motiverat den betydelse som i det omtvistade beslutet tillmättes verkan av presidentens uttalande den 8 januari 2008 om avskaffande av reklam på de statligt ägda tv-kanalerna, ii) underlät att beakta hur reklamverksamheten påverkades av "omläggningen" av France Télévisions aktiviteter till public service och iii) inte beaktade hur de privata operatörerna, däribland sökanden, skulle reagera.

Talan väckt den 22 december 2008 – Visonic Ltd mot harmoniseringsbyrån – Sedea Electronique (VISIONIC)**(Mål T-569/08)**

(2009/C 55/72)

*Ansökan är avfattad på engelska***Parter***Sökande:* Visonic Ltd (Tel Aviv, Israel) (ombud: lawyers A. Beschorner och C. Thomas)*Svarande:* Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).*Motpart vid överklagandenämnden:* Sedea Electronique (Seclin, Frankrike)**Sökandenas yrkanden**

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det beslut som fattades den 14 oktober 2008 av andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (förenade ärendena R 946/2007-2 och R 1151/2007-2),
- upphäva registreringen av gemenskapsvarumärket nr 1 562 982 "VISIONIC" med avseende på de berörda varorna, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument*Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om ogiltigförklaring:* Ordmärket VISIONIC för varor i klass 9*Innehavare av gemenskapsvarumärket:* Sedea Electronique SA*Part som ansökt om ogiltigförklaring av gemenskapsvarumärket:* Visonic Ltd

Annuleringsenhetens beslut: Delvis bifall till ansökan

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet i ärende R 946/2007-2 tas upp till sakprövning. Det angripna beslutet ogiltigförklaras och begäran om upphävande av registrering avslås. Överklagandet i ärende R 1151/2007-2 avslås.

Grunder: Åsidosättande av artikel 52.3 och 8.1 b i rådets förordning (EG) nr 40/94 samt av allmänna varumärkesrättsliga principer, eftersom överklagandenämnden felaktigt bedömde att sökanden lämnat samtycke till registreringen av det gemenskapsvarumärke, vars registrering det nu har yrkats ska upphävas, och eftersom överklagandenämnden följaktligen inte heller prövade huruvida det förelåg en risk att de två varumärkena kunde förväxlas.

Talan väckt den 22 december 2008 – Deutsche Post mot kommissionen

(Mål T-570/08)

(2009/C 55/73)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Deutsche Post (Bonn, Tyskland) (ombud: advokaterna J. Sedemund och T. Lübbig)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara Europeiska gemenskapernas kommissions beslut av den 30 oktober 2008 om föreläggande om upplysningar i ärendet "Statligt stöd C-36/2007 – Statligt stöd till Deutsche Post AG", och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Talan avser Europeiska gemenskapernas kommissions beslut K (2008) 6468 av den 30 oktober 2008 i vilken kommissionen förelade Tyskland att lämna alla handlingar, upplysningar och data i ärendet statligt stöd C-36/2007 (tidigare NN 25/2007) som krävdes för att bedöma Deutsche Posts intäkter och kostnader från år 1989 till år 2007 enligt artikel 10.3 i förordning (EG) nr 659/1999 ⁽¹⁾.

Sökanden har anfört fyra grunder till stöd för sin talan.

I den första, den andra och den tredje grunden har sökanden anfört att beslutet ska ogiltigförklaras med anledning av att väsentliga form- och förfarandebestämmelser har åsidosatts:

- Villkoren för uppställande av gällande tidsfrister och för en påminnelse med en lämplig ytterligare tidsfrist i den mening som avses i artiklarna 5.2 och 10.3 i förordning nr 659/1999 är inte uppfyllda.
- Föreläggandet om upplysningar innehåller allvarliga brister vad avser motiveringen och strider därmed mot artikel 253 EG.
- Kommissionen har åsidosatt artiklarna 287 EG och 10 EG genom att inte ge förbundsregeringen och sökanden möjlighet att yttra sig över skyddet för sökandens affärshemligheter.

I den fjärde grunden har sökanden anfört att det omtvistade beslutet dessutom ska ogiltigförklaras med anledning av att det strider mot materiella gemenskapsrättsliga bestämmelser. Användningen av den begärda informationen om kostnader och intäkter avseende perioden 1 januari 1995–31 december 2007 i syfte att undersöka ekonomisk kompensation i förhållande till 2005 års gemenskapsram och ansvarsfördelningen mellan medlemsstater och kommissionen strider nämligen mot artiklarna 86.2 EG och 87.1 EG jämförda med proportionalitetsprincipen, rättssäkerhetsprincipen och det gemenskapsrättsliga diskrimineringsförbudet och är slutligen uppenbart olämplig för att bedöma pensions- och ansvarsbestämmelser i förhållande till bestämmelserna om statligt stöd.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel [88 EG] (EGT L 83, s. 1).

Talan väckt den 22 december 2008 – Tyskland mot kommissionen

(Mål T-571/08)

(2009/C 55/74)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: M. Lumma och B. Klein)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 30 oktober 2008 i ärendet "Statligt stöd C 36/07 – Statligt stöd till Deutsche Post AG" om ett föreläggande om att lämna upplysningar, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Talan riktar sig mot beslut K (2008) 6468 som meddelats av Europeiska gemenskapernas kommission den 30 oktober 2008 i den del kommissionen i ärendet statligt stöd C 36/07 (ex NN 25/2007) enligt artikel 10.3 i förordning (EG) nr 659/1999⁽¹⁾ begärde att Tyskland skulle översända alla handlingar, upplysningar och uppgifter som krävs för att uppskatta de intäkter och kostnader som Deutschen Post har haft från år 1989 till år 2007.

Sökanden åberopar två grunder.

För det första påtalar sökanden att föreläggandet om att lämna upplysningar strider mot väsentliga formföreskrifter.

— Det har inte förelegat några förutsättningar vare sig för att ange en lämplig tidsfrist eller för att sända en påminnelse med angivande av ytterligare en tidsfrist i den mening som avses i artiklarna 5.2 och 10.3 i förordning nr 659/1999. I andra hand påpekar sökanden att angivandet av en tidsfrist i föreläggandet om att lämna upplysningar i sig är oproportionerligt.

— Föreläggandet om att lämna upplysningar säkerställer inte heller Deutschen Post AG:s skydd för affärshemligheter, ett skydd som är förankrat i artikel 287 EG. Uppgifterna kommer nämligen sannolikt att överlämnas för analys till ett externt bolag, som möjligtvis också arbetar för konkurrenter till Deutschen Post AG, och kommissionen vägrar att tillhandahålla närmare upplysningar i detta hänseende.

För det andra påtalar sökanden att föreläggandet om att lämna upplysningar dessutom strider mot artiklarna 87.1 och 86.2 EG, jämförda med principerna om proportionalitet och rättssäkerhet, eftersom de begärda uppgifterna, vid den rättsliga bedömningen av stöd, inte är nödvändiga beträffande någon av de tre statliga åtgärderna i fråga.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel [88 EG] (EGT L 83, s. 1).

Talan väckt den 17 december 2008 – TF1 mot kommissionen

(Mål T-573/08)

(2009/C 55/75)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Télévision française 1 SA (TF1) (ombud: advokaterna J.-P. Hordies och C. Smits)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

— ogiltigförklara det beslut kommissionen antog den 16 juli 2008 i ärende N 279/2008-France (Kapitaltillskott till France Télévisions),

— förplikta kommissionen att inleda det formella granskningsförfarandet som avses i artikel 88.2 EG gällande stödet och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar ogiltigförklaring av kommissionens beslut K (2008) 3506, slutligt av den 16 juli 2008, varigenom kommissionen fastslog att ett stöd i form av ett kapitaltillskott om 150 miljoner euro beviljat France Télévisions skulle anses förenligt med den gemensamma marknaden. Sökanden yrkar i detta sammanhang att det formella granskningsförfarandet ska inledas i enlighet med artikel 88.2 EG.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden, i sak, följande två grunder:

— Det har förekommit allvarliga svårigheter som gjort att kommissionen var skyldig att inleda det formella granskningsförfarandet som avses i artikel 88.2 EG. Dessa allvarliga svårigheter bevisas av i) det faktum att beslutet var behäftat med materiella felaktigheter, ii) att den information kommissionen hade tillgång till var otillräcklig samt iii) att granskningsförfarandets inledande fas var onormalt kort samt omständigheterna kring denna.

— Motiveringen var bristfällig i den mån kommissionen inte har insamlat all nödvändig information och inte heller har beaktat den tillgängliga informationen då kommissionens resonemang i det angripna beslutets punkt 23 kunde avvika från de föregående ställningstaganden utan att kommissionen hade angett några skäl till varför dessa avviker från de sistnämnda.

Talan väckt den 22 december 2008 – 4care mot harmoniseringsbyrån – Laboratorios Diafarm (Acumed)

(Mål T-575/08)

(2009/C 55/76)

*Ansökan är avfattad på tyska***Parter***Sökande:* 4care AG (Kiel, Tyskland) (ombud: advokaten S. Redeker)*Svarande:* Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)*Motpart vid överklagandenämnden:* Laboratorios Diafarm, SA (Barbera del Valles, Spanien)**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats av andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 7 oktober 2008, ärende R 16636/2007-2 och avslå intervenientens invändning,
- förplikta svaranden och intervenienten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument*Sökande av gemenskapsvarumärke:* Sökanden*Sökt gemenskapsvarumärke:* Figurmärket "Acumed" för varor i klasserna 3, 5 och 9 (ansökan nr 4493136).*Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet:* Laboratorio Diafarm, SA.*Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering:* Det spanska ordmärket "AQUAMED ACTIVE" (varumärke nr 2506452) för varor i klass 5 och gemenskapsordmärket "AQUAMED ACTIVE" (gemenskapsvarumärke nr 2882272) för varor i klass 5.*Invändningsenhetens beslut:* Bifall på invändningen.*Överklagandenämndens beslut:* Avslag på överklagandet.*Grunder:* Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (¹), eftersom det inte föreligger någon risk för förväxling mellan de motstående varumärkena.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Talan väckt den 23 december 2008 – Tyskland mot kommissionen

(Mål T-576/08)

(2009/C 55/77)

*Rättegångsspråk: tyska***Parter***Sökande:* Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: M. Lumma och B. Klein)*Svarande:* Europeiska gemenskapernas kommission**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara kommissionens förordning (EG) nr 983/2008 av den 3 oktober 2008 om antagande av en plan för att tilldela medlemsstaterna resurser som hänförs till budgetåret 2009 för leverans av livsmedel från interventionslager till de sämst ställda i gemenskapen,
- låta verkningarna av den ogiltigförklarade förordningen bestå, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargumentSökanden har yrkat att förstainstansrätten ska ogiltigförklara kommissionens förordning (EG) nr 983/2008 av den 3 oktober 2008 (¹), som innehåller en plan för år 2009 att tilldela de sämst ställda människorna i gemenskapen livsmedel.Sökanden har gjort gällande att förordningen saknar rättsligt stöd i gemenskapsrätten. Den hänvisar visserligen till förordning (EG) nr 1234/2007 (²), som i sin tur har rättsligt stöd i gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik (artiklarna 36 och 37 jämförda med artikel 33 EG), men den uppfyller emellertid inte de där föreskrivna kraven.

Tilldelningsplanen var ursprungligen en kompletterande behörighet för den gemensamma jordbrukspolitiken, eftersom det huvudsakligen är fråga om att använda befintliga interventionslager för sociala ändamål. Sedan flera år används planen dock uteslutande för att köpa upp livsmedel på marknaden, eftersom det på grund av reformerna inom gemenskapens utrikespolitik knappt finns några interventionslager. Sökanden anser att planen idag endast är ett rent socialpolitiskt instrument för gemenskapen, som saknar rättslig grund (principen om tilldelade befogenheter).

Den angripna förordningen är därför inte förenlig med artikel 27.2 i förordning nr 1234/2007 enligt vilken uppköp av livsmedel för planen endast får ske vid tillfällig kapacitet av interventionslager. Numera sker det övervägande uppköpet dock regelbundet.

Den angripna förordningen följer inte heller något av de mål som i artikel 33.1 EG sätts upp för den gemensamma jordbrukspolitiken.

För att undvika svårigheter vid genomförandet av årsplanen har sökanden begärt att förstainstansrätten ska begränsa verkan av ogiltigförklaringen till bestämmelserna i artikel 2 jämförd med bilaga II till förordning nr 983/2008, som avser uppköp.

- (¹) Kommissionens förordning (EG) nr 983/2008 av den 3 oktober 2008 om antagande av en plan för att tilldela medlemsstaterna resurser som hänförs till budgetåret 2009 för leverans av livsmedel från interventionslager till de sämst ställda i gemenskapen (EUT L 268, s. 3).
- (²) Rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden) (EUT L 299, s. 1).

Talan väckt den 23 december 2008 – DVB Project mot harmoniseringsbyrån – Eurotel (DVB)

(Mål T-578/08)

(2009/C 55/78)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: DVB Project (Le Grand Saconnex, Schweiz) (ombud: advokaten W. Pors)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Eurotel SpA (Milano, Italien)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats av andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) den 14 oktober 2008 (ärende R 1387/2007-2), och
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Registrerat gemenskapsvarumärke som är föremål för ansökan om ogiltigförklaring: DVB för varor och tjänster i klasserna 9 och 38

Innehavare av gemenskapsvarumärket: Sökanden

Part som ansökt om ogiltigförklaring av gemenskapsvarumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Annulleringsenhetens beslut: Avslag på ansökan om ogiltighetsförklaring

Överklagandenämndens beslut: Biföll överklagandet och upphävde det överklagade beslutet

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 c i rådets förordning nr 40/94 genom att överklagandenämnden felaktigt fann att ett monopol på det registrerade gemenskapsvarumärket mot vilket ansökan om ogiltighetsförklaring getts in skulle medföra allvarlig skada för företag inom telekommunikationssektorn. Överklagandenämnden har åsidosatt artiklarna 7.3 och 51.2 i rådets förordning nr 40/94 genom att inte analysera frågan om förvärvad särskiljningsförmåga som väckts av sökanden.

Talan väckt den 30 december 2008 – Cantiere Navale De Poli mot kommissionen

(Mål T-584/08)

(2009/C 55/79)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Cantiere Navale De Poli SpA (ombud: advokaterna A. Abate och R. Longanesi Cattani)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut nr K 20/2008 (f. d. nr 62/2008) av den 21 oktober 2008 om statligt stöd från Italien
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom rådets förordning (EG) nr 1177/2002 av den 27 juni 2002 (EGT L 172, s. 1), vilken antagits med stöd av artikel 87.3 c EG, inrättades en tillfällig skyddsordning för varvsindustrin i syfte att återställa de konkurrensvillkor som ändrats genom konkurrensbegränsande praxis från koreanska varv.

Förordningen skulle ursprungligen upphöra att gälla den 31 mars 2004 men giltighetstiden förlängdes sedermera med ett år vilket gjorde det möjligt för varv inom gemenskapen att ingå fartygsbyggnadskontrakt till och med den 31 mars 2005 (det nya datum vid vilket förordningen upphörde att gälla) för vissa bestämda typer av transportfartyg. Dessa kontrakt kunde ges stöd med upp till sex procent av kontraktets värde. Sökanden har ingått fem kontrakt för byggnation av kemikalietankfartyg.

Italien har, i syfte att finansiera samtliga kontrakt under perioden 2002–2005 anmält två finansieringar om 10 miljoner euro vardera. Kommissionen godkände genom beslut av den 19 maj 2004 den första finansieringen medan den genom det angripna beslutet fann att den andra finansieringen inte kunde godkännas. Kommissionen hävdar att den kompletterande finansieringen utgjorde nytt stöd i den mening som avses i artikel 4 i kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 (EUT L 140, s. 1) i den del det överstiger 20 procent av den ursprungliga budgeten för stödordningen. Kommissionen gör vidare gällande att den kompletterande finansieringen var oförenlig med den gemensamma marknaden eftersom det anmäldes efter den 31 mars 2005, då förordning nr 1177/2002 upphörde att gälla.

Sökanden gör gällande att den italienska regeringen inte innan den 31 mars 2005 kunde förbereda finansiering av kontrakt som den inte kände till, eftersom företagen hade rätt att ingå sådana kontrakt till och med den sista dagen förordningen var ikraft (31 mars 2005).

Sökanden gör till stöd för sin talan mot det angripna beslutet särskilt gällande följande grunder:

- åsidosättande av förordning nr 1177/2002 mot bakgrund av gemenskapslagstiftarens särskilda syfte med artikel 87.3 c EG,
- åsidosättande av artikel 4.2 a i kommissionens förordning nr 794/2004 genom att den kompletterande finansieringen om 10 miljoner euro klassificerats som nytt stöd,
- rekommendationen av den 20 juni 2005 från WTO:s tvistlösningsorgan saknar betydelse i förhållande till de fartygsbyggnadskontrakt som det varit lagenligt att ingå enligt förordning nr 1177/2002,
- motivering saknas för påståendet att det saknas rättslig grund för att godkänna den kompletterande finansieringen,
- åsidosättande av principerna om god förvaltningssed, rätten att bli hörd, rätten till försvar, likabehandling samt subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen.

Talan väckt den 24 december 2008 – Kerma mot harmoniseringsbyrån (BIOPIETRA)

(Mål T-586/08)

(2009/C 55/80)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Kerma SpA (Puegnago sul Garda, Italien) (ombud: advokaten A. Manzoni)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- fastställa att varumärket BIOPIETRA är förenligt med artikel 4 i förordningen om gemenskapsvarumärken och att nämnda varumärke inte saknar särskiljningsförmåga enligt artikel 7.1 b i samma förordning.
- förplikta Harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna om byrån tappar målet.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmarkert BIOPIETRA (ansökan nr 5.658.893) för varor i klass 19

Granskarens beslut: Avslag på varumärkesansökan

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet ogillas

Grunder: Åsidosättande och felaktig tillämpning av artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärken

Talan väckt den 2 januari 2009 – Italien mot kommissionen

(Mål T-3/09)

(2009/C 55/81)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Republiken Italien (ombud: P. Gentili, avvocato dello Stato)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut av den 21 oktober 2008 om statligt stöd C 20/2008 (f.d. 62/2008), som Italien avser att genomföra genom en ändring av stödordning N 59/2004 angående ett tillfällig räddningåtgärd för fartygsbyggnad, nr K(2008) 6015 slutlig, delgiven Republiken Italien den 22 december 2008 genom meddelande nr SG-Greffe (2008) D/206436 av den 22 december 2008.

Grunder och huvudargument

Det angripna beslutet i förevarande mål är detsamma som i mål T-584/08, Cantiere Navale De Poli mot kommissionen.

Grunderna och huvudargumentet motsvarar de som åberopats i nämnda mål.

Talan väckt den 5 januari 2009 – UniCredit mot harmoniseringsbyrån – Union Investment Privatfonds (UniCredit)

(Mål T-4/09)

(2009/C 55/82)

Ansökan är avfattad på italienska

Parter

Sökande: UniCredit SpA (Rom, Italien) (ombud: advokaterna G. Floridia och R. Floridia)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Motpart vid överklagandenämnden: Union Investment Privatfonds GmbH (Frankfurt am Main, Tyskland)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

— ogiltigförklara det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 3 november 2008 (ärende R 1449/2006-2) om invändningsförfarande nr. B699.746

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket i färg 1 (lutande i en cirkel) UniCredit (ansökan om registrering nr 2.911.105) för varor och tjänster i klasserna 9, 16, 35, 36, 38, 39, 41 och 42

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Union Investment Privatfonds GmbH

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: De tyska ordmärkena UniSECTOR, UniDynamicFonds och UniGarant för tjänster i klasserna 35 och 36

Invändningsenhetens beslut: Bifall på invändningen vad avser tjänster i klass 36

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Felaktig rättstillämpning vad avser artikel 7.1 i förordning nr 40/94 om gemenskapsvarumärken. Sökanden gör gällande att varken omsättningskretsens förmåga att uppfatta prefixet Uni eller den obefintliga eller minimala särskiljningsförmågan hos nämnda prefix har beaktats i det överklagade beslutet.

Överklagande ingett den 15 juni 2009 av Luigi Marcuccio av det beslut som personaldomstolen meddelade den 4 november 2008 i mål F-133/06, Marcuccio mot kommissionen

(Mål T-9/09 P)

(2009/C 55/83)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ombud: advokaten G. Cipressa)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att förstainstansrätten ska

— i alla händelser

A 1) fullständigt och utan undantag ogiltigförklara det angripna beslutet, och

A 2) förklara att talan i personaldomstolen kunde tas upp till sakprövning, samt

— i första hand

B 1) fullständigt och utan undantag bifalla de yrkanden klaganden framställde inför personaldomstolen, och

B 2) förplikta kommissionen att ersätta klaganden för alla dennes kostnader och utlägg i samband med förfarandet i personaldomstolen och i förstainstansrätten, eller

— i andra hand

B 3) återförvisa målet till personaldomstolen, i annan sammansättning, för förnyad prövning av målet i sak.

Grunder och huvudargument

Förevarande överklagande riktar sig mot personaldomstolens beslut av den 4 november 2008 i mål F-133/06, Marcuccio mot kommissionen.

Till stöd för sina yrkanden anför klaganden följande grunder:

- Fullständig avsaknad av undersökning och inget avgörande avseende en grundläggande tvistefråga, då det omtvistade avvsningsbeslutet inte berör yrkandet att det angripna beslutet skulle förklaras vara en nullitet.
- Fullständig avsaknad av motivering av beslutet att avvisa talan om "att kommissionen ska förpliktas återställa hans tillhörigheter", "att det omtvistade beslutet ska ogiltigförklaras" och "om skadestånd" och av beslutet att förplikta klaganden att ersätta rättegångskostnaderna, förvanskning av de faktiska omständigheterna, fullständig avsaknad av undersökning samt felaktig tolkning och tillämpning av gemenskapsrättslig lagstiftning och rättspraxis.
- Förfarandefel, genom att skyldigheten att inte beakta invändningar som svaranden framställt för sent inte iakttagits, vilken varit till skada för klagandens intressen.
- Åsidosättande av rätten till en rättvis rättegång.

Talan väckt den 14 januari 2009 – Formula One Licensing mot harmoniseringsbyrån – Racing – Live (F1 – Live)

(Mål T-10/09)

(2009/C 55/84)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Formula One Licensing BV (Amsterdam, Nederländerna) (ombud: advokaten B. Klingberg)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Racing – Live SA (Montpellier, Frankrike)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det beslut som fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 16 oktober 2008 i ärende R 7/2008-1,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna, och

— förplikta motparten vid överklagandenämnden att ersätta kostnaderna för förfarande vid harmoniseringsbyrån.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Motparten vid överklagandenämnden

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket "F1 – Live" för varor och tjänster i klasserna 16, 38 och 41

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Det internationella ordmärket "F1" med registreringsnummer 732 134 för varor och tjänster i klasserna 16, 38 och 41, det tyska ordmärket "F1" med registreringsnummer 30 007 412 för tjänster i klass 41, ordmärket "F1" registrerat som varumärket i Förenade kungariket med registreringsnummer 2 277 746 D för varor och tjänster i klasserna 16 och 38, gemenskapsfigurmärket "F1 Formula 1" med registreringsnummer 631 531 för varor och tjänster i klasserna 16, 38 och 41 samt andra varumärken såsom "F1 Racing Simulation", "F1 Pole Position" och "F1 Pit Stop Café".

Invändningsenhetens beslut: Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke avslogs

Överklagandenämndens beslut: Det omtvistade beslutet upphävdes, invändningen avslogs och förfarandet för ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke tilläts fullföljas

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning 40/94, eftersom överklagandenämnden felaktigt fann att det inte föreligger risk för förväxling mellan de berörda varumärkena, åsidosättande av artikel 8.5 i rådets förordning 40/94, eftersom överklagandenämnden inte fann att användning av det berörda gemenskapsvarumärket utan skälig anledning skulle dra otillbörlig fördel av och vara till förfång för sökandens äldre varumärkens särskiljningsförmåga eller renommé.

Talan väckt den 14 januari 2009 – Özdemir mot harmoniseringsbyrån – Aktieselskabet af 21. november 2001 (James Jones)

(Mål T-11/09)

(2009/C 55/85)

Ansökan är avfattad på engelska

Parter

Sökande: Özdemir (Dreieich, Tyskland) (ombud: advokaterna M. Heinrich, I. Hoes, C. Schröder, K. von Werder och J. Wittenberg)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: Aktieselskabet af 21 november 2001 (Brande, Danmark)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det beslut som andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) fattade den 3 november 2008 i ärende R 858/2007-2,
- avslå den invändning som motparten vid överklagandenämnden anförde den 25 januari 2005 mot ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke – ansökan nr 3 493 137, och
- förplikta motparten vid överklagandenämnden att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive de kostnader som avser invändningsförfarandet.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "James Jones" för varor i klass 25

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Motparten vid överklagandenämnden

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering: Registrering nr 1 107 747 av gemenskapsvarumärke avseende ordmärket "Jack & Jones" för varor i klasserna 3, 18 och 25; varumärkesregistrering nr 2 063 437 i Förenade kungariket av ordmärket "Jack Jones" för varor i klass 25; varumärkesregistrering nr 474 622 i Benelux av ordmärket "Jack Jones" för varor i klass 25; varumärkesregistrering nr VR 1990 06569 i Danmark av ordmärket "Jack & Jones" för varor i klass 25

Invändningsenhetens beslut: Invändningen godtas för samtliga berörda varor

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i Rådets direktiv 40/94 eftersom överklagandenämnden gjorde en felaktig bedömning när den fann att det förelåg en risk för förväxling mellan berörda varumärken. Åsidosättande av artikel 43.2 i Rådets direktiv 40/94 eftersom det inte förebringats någon bevisning vid överklagandenämnden om Förenade kungarikets varumärkesregistrering nr 2 063 437.

Överklagande ingett den 19 januari 2009 av Luigi Marcuccio av det beslut som personaldomstolen meddelade den 4 november 2008 i mål F-87/07, Marcuccio mot kommissionen

(Mål T-16/09 P)

(2009/C 55/86)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ombud: advokaten G. Cipressa)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att förstainstansrätten ska

- Under alla omständigheter
 - (A.1) upphäva det överklagade beslutet i dess helhet och utan begränsningar och
 - (A.2) fastställa att talan i första instans kunde upptas till sakprövning.
- I första hand
 - (B.1) bifalla klagandens talan i första instans i dess helhet och utan begränsningar och
 - (B.2) förplikta svaranden att ersätta samtliga rättegångskostnader för såväl förfarandet i första instans som för detta överklagande.
- I andra hand
 - (B.3) återförvisa målet till personaldomstolen, men i annan sammansättning, för förnyad handläggning.

Grunder och huvudargument

Det överklagade beslutet utgörs i förevarande mål av personaldomstolens beslut av den 4 november 2008 i mål F-87/07, L. Marcuccio mot kommissionen.

Grunder och huvudargument påminner om dem som åberopades i mål T-9/09, L. Marcuccio mot kommissionen.

Klaganden gör i synnerhet gällande att personaldomstolen inte prövat en för målet grundläggande fråga, nämligen huruvida det är tillåtet att stödja sig på ett läkarintyg. Klaganden åberopar vidare att det överklagade beslutet är behäftat med en fullständigt bristande motivering och att personaldomstolen uttalat sig ologiskt beträffande den påstådda omöjligheten att pröva yrkandet om skadestånd, beträffande det yrkande som avser att personaldomstolen ska "fastställa i målet aktuella omständigheter, handlingar och ageranden samt, i andra hand, att de är rättsstridiga" samt beträffande talan i första instans i dess helhet.

Överklagande ingett den 16 januari 2009 av Europeiska gemenskapernas kommission av den dom som personaldomstolen meddelade den 4 november 2008 i mål F-41/06, Marcuccio mot kommissionen

(Mål T-20/09 P)

(2009/C 55/87)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: advokaten A. Dal Ferro samt C. Berardis-Kayser och J. Currall)

Övrig part i målet: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara den överklagade domen, och
- återförvisa målet till personaldomstolen för prövning av klagandens övriga grunder.

Grunder och huvudargument

Förevarande överklagande riktar sig mot personaldomstolens dom av den 4 november 2008, i vilken den ogiltigförklarade kommissionens beslut av den 30 maj 2005 att förplikta Luigi Marcuccio att lämna sin tjänst på grund av invaliditet, som konstaterats av invaliditetskommittén. Personaldomstolen fastställde vidare ett ersättningsbelopp på 3 000 euro i skadestånd för ideell skada.

Ogiltigförklaringen grundar sig uteslutande på bifall till den första grunden för talan, om brist i motiveringen.

Kommissionen anför därvid att personaldomstolen när den kom till den slutsatsen begick rättsliga fel som fann att de läkare som deltar i ett förfarande för prövning av invaliditet enligt artiklarna 53, 59 och 78 i tjänsteföreskrifterna till stöd för sina slutsatser ska lämna en motivering motsvarande den som krävs i förfarandet angående yrkessjukdomar och olycksfall enligt artikel 73. Enligt kommissionen förväxlade personaldomstolen därvid de båda förfarandena och belastade därmed oriktigt förfarandet angående invaliditet.

Talan väckt den 21 januari 2009 – CNOP och CCG mot kommissionen

(Mål T-23/09)

(2009/C 55/88)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Conseil National de l'Ordre des Pharmaciens (CNOP) (Paris, Frankrike) och Conseil Central de la Section G de l'Ordre National des Pharmaciens (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna Y.- R. Guillou, H. Speyart och T. Verstraeten)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandenas yrkanden

Sökandena yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena har yrkat att kommissionens beslut K(2008) 6494 av den 29 oktober 2008 ska ogiltigförklaras. I beslutet ålade kommissionen med tillämpning av artikel 20.4 i förordning nr 1/2003 (¹) sökandena att underkasta sig en inspektion beträffande deras medverkan i och/eller eventuella deltagande i avtal eller samordnad praxis i strid med bestämmelserna i artikel 81 EG eller 82 EG.

Beteendet har yttrat sig i beslut att hindra farmaceuter och eller juridiska personer att få tillträde till marknaden för biomedicinska analystjänster, att begränsa deras verksamhet på denna marknad eller utestänga dem från den berörda marknaden, bland annat genom att inte skriva in de farmaceuter eller juridiska personer, som önskar att tillhandahålla sådana tjänster, i förteckningen i Section G och genom att inte hålla förteckningen aktuell.

Sökandena har anfört tre grunder till stöd för sin talan:

- Principen att beslut av gemenskapsinstitutionerna ska riktas till enheter som är juridiska personer har åsidosatts, eftersom Ordre National des Pharmaciens var det angripna beslutets adressat utan att vara en juridisk person.
- Motiveringsskyldigheten har åsidosatts, eftersom kommissionen inte klart definierade den enhet som kan utgöra ett företag eller en företagssammanslutning i den mening som avses i artikel 20.4 i förordning nr 1/2003 och inte har angivit skälen för en sådan kvalifikation.

— Artikel 20.4 i förordning nr 1/2003 har åsidosatts, eftersom varken sökandena eller Ordre National des Pharmaciens är företag då de inte bedriver någon ekonomisk verksamhet, inte kan kvalificeras såsom företagssammanslutningar eftersom de består av medlemmar som inte alla bedriver ekonomisk verksamhet och eftersom de inte uppfyller de rekvisit för att anses utgöra en företagssammanslutning som domstolen har slagit fast för yrkessammanslutningar som utför offentliga uppgifter.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1).

Beteendet har bland annat kommit till uttryck i beslut att hindra farmaceuter och/eller juridiska personer att få tillträde till marknaden för biomedicinska analystjänster, att begränsa deras verksamhet på denna marknad eller rentav att utestänga dem.

Sökandena har anfört en enda grund till stöd för sin talan nämligen att principen att gemenskapsinstitutionernas beslut ska riktas till enheter som är juridiska personer har åsidosatts, eftersom det angripna beslutets adressat inte längre existerade vid den tidpunkt när beslutet fattades.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1).

Talan väckt den 21 januari 2009 – Biocaps mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-24/09)

(2009/C 55/89)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Biocaps (Orsay, Frankrike) (ombud: advokaterna Y.- R. Guillou, H. Speyart och T. Verstraeten)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som är den juridiska enhet som ansvarar för driften av Laboratoire Champagnat Desmoulins Philippakis, har yrkat att kommissionens beslut K(2008) 6524 av den 29 oktober 2008 ska ogiltigförklaras. I beslutet ålade kommissionen med stöd av artikel 20.4 i förordning nr 1/2003 (¹) laboratoriet samt alla de enheter som laboratoriet kontrollerar direkt eller indirekt att underkasta sig en inspektion beträffande deltagande i och/eller medverkan i avtal och samordnad praxis i strid med bestämmelserna i artiklarna 81 EG och 82 EG.

Förstainstansrättens beslut av den 17 december 2008 – Groupe Perry och Isibiris mot kommissionen

(Mål T-132/98) (¹)

(2009/C 55/90)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på sjätte avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

(¹) EGT C 312, 10.10.1998.

Förstainstansrättens beslut av den 18 december 2008 – Fédération du Crédit agricole mot kommissionen

(Mål T-98/06) (¹)

(2009/C 55/91)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på fjärde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

(¹) EGT C 131, 3.6.2006.

EUROPEISKA UNIONENS PERSONALDOMSTOL

Personaldomstolens dom (andra avdelningen) av den
27 november 2008 – Klug mot EMEA

(Mål F-35/07) ⁽¹⁾

*(Personamål — Tillfälligt anställda — Tidsbegränsat
kontrakt har inte förnyats — Negativ utvärderingsrapport —
Mobbning)*

(2009/C 55/92)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Bettina Klug (London, Förenade kungariket) (ombud: inledningsvis advokaten W. Grupp, därefter advokaten S. Zickgraf)

Svarande: Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) (ombud: V. Salvatore och S. Vanlievendael, biträdda av advokaterna H.-G. Kamann och N. Rößler)

Saken

Ogiltigförklaring av Europeiska läkemedelsmyndighetens beslut att avslå sökandens klagomål avseende förlängning av anställningsavtalet – Begäran om en ny betygsrapport – Skadeståndsyrsakande

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Vardera parten ska bära sin rättegångskostnad.*

⁽¹⁾ EUT C 140, 23.6.2007, s. 45.

Personaldomstolens dom (första avdelningen) av den
20 januari 2009 – Klein mot kommissionen

(Mål F-32/08) ⁽¹⁾

*(Personamål — Tjänstemän — Pensioner — Invaliditetspen-
sion — Dödsfall — Begreppet underhållsberättigat barn —
Artikel 2 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna — Dödsfalls-
ersättning — Utbetalning vid dödsfall — Barnpension)*

(2009/C 55/93)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Marie-Claude Klein (Grasse, Frankrike) (ombud: advokaterna S. Rodrigues och C. Bernard-Glanz)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: D. Martin och K. Herrmann)

Saken

Ogiltigförklaring av tillsättningsmyndighetens beslut av den 4 maj 2007 genom vilket sökanden nekas rätt till utbetalning vid dödsfall, dödsfallsersättning och barnpension.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Marie-Claude Klein ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 116, 9.5.2008, s. 36.

Talan väckt den 17 december 2008 – Petrilli mot kommissionen**(Mål F-100/08)**

(2009/C 55/94)

*Rättegångsspråk: franska***Parter**

Sökande: Alessandro Petrilli (Grottammare, Italien) (ombud: advokaterna J.-L. Lodomez och J. Lodomez)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av tillsättningsmyndighetens beslut om fastställande av den ort där sökanden har sin permanentbostad

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara beslutet av den 16 september 2008 genom vilket tjänstetillsättningsmyndigheten avlog begäran om fastställande av att sökanden har sin permanentbostad i Italien,
- i den mån det är nödvändigt, ogiltigförklara det eventuella beslut som kommissionen kan komma att fatta vid handläggningen av det klagomål som sökanden har framställt till följd av att ny bevisning framlagts,
- förplikta kommissionen att, från och med den 1 juli 2007, betala ränta beräknad på grundval av den räntesats som ECB tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner och som gällde i den aktuella perioden, med tillägg av två procentenheter, på de belopp som ska betalas vid retroaktiv tillämpning av korrigeringskoefficienten för Italien på sökandens pension, och
- förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 15 december 2008 – Marcuccio mot kommissionen**(Mål F-102/08)**

(2009/C 55/95)

*Rättegångsspråk: italienska***Parter**

Sökande: Marcuccio (Tricase, Italien) (ombud: advokaten G. Cipressa)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av kommissionens beslut att avslå sökandens ansökan avseende, å ena sidan, ersättning för skadorna i samband med förflyttningen av personlig egendom från sökandens tjänstebostad i Luanda och, å andra sidan, att alla handlingar avseende den egendom som förflyttats som svaranden innehar ska destrueras och att sökanden åter ska komma i besittning av nämnd egendom.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- fastställa att beslutet om avslag på ansökan av den 1 september 2007 enligt lag är en nullitet, eller i andra hand ogiltigförklara nämnda beslut, och i den mån det är nödvändigt, beslutet om avslag på det klagomål som framförts den 20 mars 2008,
- i den mån det är nödvändigt fastställa att meddelandet av den 18 juli 2008 är en nullitet, eller i andra hand ogiltigförklara nämnda meddelande,
- fastställa att svarandens anställda eller av denna bemyndigade personer den 30 april 2003 och den 2 maj 2003, mot sökandens vilja trängde sig in i dennes tjänstebostad, fotograferade, upprättade en förteckning över sådan egendom som antogs vara sökandens personliga egendom, värderade all egendom som angetts i förteckningen över personlig egendom, trängde sig in i sökandens personbil, tog sökandens personliga egendom och dennes personbil i beslag och tvingade sökanden att lämna sin bostad och sina tillhörigheter,
- fastslå att detta agerande är otillåtet,
- förplikta svaranden att upprätta en detaljerad förteckning över varje enskild handling med avseende på ovanstående agerande och att skriftligen delge sökanden nämnda förteckning,
- förplikta svaranden att destruera samtliga handlingar och informera sökanden härom,
- förplikta svaranden att tillse att sökanden åter kommer i besittning av sin personliga egendom,
- förplikta svaranden att till sökanden erlagga ett belopp om 722 000 euro, eller ett högre eller lägre belopp som rätten finner rimligt, för den skada sökanden lidit på grund av ovanstående omständigheter,
- förplikta svaranden att till sökanden erlagga ett belopp motsvarande räntan på 722 000 euro för perioden från den tidpunkt då ansökan lämnades in den 1 september 2007 till dess att hela detta belopp erlagts,
- förplikta svaranden att till sökanden erlagga ett belopp om 100 euro per dag, eller det högre eller lägre belopp som rätten finner rimligt, såsom ersättning för den skada som lidits på grund av att svaranden underlåter att upprätta och delge en förteckning över handlingarna, från och med i morgon till den dag när förteckningen över handlingarna delgetts sökanden,

- förplikta svaranden att till sökanden erlægga ett belopp om 100 euro per dag, eller det högre eller lägre belopp som rätten finner rimligt, såsom ersättning för den skada som lidits på grund av att handlingarna inte destruerats, från och med i morgon till den dag när handlingarna destrueras,
- förplikta svaranden att till sökanden erlægga ett belopp om 100 euro per dag, eller det högre eller lägre belopp som rätten finner rimligt, såsom ersättning för den skada som lidits på grund av att sökanden inte åter kommit i besittning av egendomen, från och med i morgon till den dag när sökanden åter kommer i besittning av egendomen,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 9 januari 2009 – Putterie-de-Beukelaer mot kommissionen

(Mål F-1/09)

(2009/C 55/96)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Françoise Putterie-de-Beukelaer (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten E. Boigelot)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av beslutet att inte låta sökanden delta i godkännandeförfarandet för år 2007

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 30 september 2008 om avslag på sökandens klagomål avseende beslutet att inte låta sökanden delta i godkännandeförfarandet för år 2007,
- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut att inte låta sökanden delta i godkännandeförfarandet för år 2007, och
- förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 19 januari 2009 – Menghi mot ENISA

(Mål F-2/09)

(2009/C 55/97)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Achille Menghi (Cagliari, Italien) (ombud: advokaten L. Defalque)

Svarande: Europeiska byrån för nät- och informationssäkerhet

Saken och beskrivning av tvisten

Ogiltigförklaring av beslutet att inte bekräfta sökandens anställningsavtal efter provanställningstiden samt begäran om ersättning för den ekonomiska och ideella skada som har lidits

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara beslutet av den 3 oktober 2008 att avslå sökandens klagomål över anställningsmyndighetens beslut av den 14 mars 2008 att inte bekräfta sökandens anställningsavtal,
- och följaktligen ogiltigförklara anställningsmyndighetens beslut av den 14 mars 2008 att inte bekräfta sökandens anställningsavtal,
- förplikta anställningsmyndigheten att ersätta sökanden för den ekonomiska skada som har lidits till följd av att hans treåriga anställningsavtal inte bekräftades, den ekonomiska skada som har lidits till följd av de utgifter för läkarvård som han har orsakats och den ideella skada som har lidits till följd av psykiska trakasserier, och
- förplikta Europeiska byrån för nät- och informationssäkerhet att ersätta rättegångskostnaderna.

Talan väckt den 16 januari 2009 – Ridolfi mot kommissionen

(Mål F-3/09)

(2009/C 55/98)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Roberto Ridolfi (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten N. Lhoest)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Saken och beskrivning av tvisten

Talan om ogiltigförklaring av tillsättningsmyndighetens beslut att inte godta sökandens ansökan om omorientering och att inte bevara det höjda utbildningstillägget för hans två äldsta barn.

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att personaldomstolen ska

- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 5 mars 2008 att inte godta sökandens ansökan om omorientering och att inte bevara det höjda utbildningstillägget för hans två äldsta barn,
- ogiltigförklara varje beslut som kommissionen har fattat för att genomföra det ovannämnda beslutet av tillsättningsmyndigheten av den 5 mars 2008, bland annat promemorian "Rättigheter och skyldigheter för fast anställda och tillfälligt anställda" från en enhetschef i tjänsten för yttre representation vid GD Yttre förbindelser av den 12 december 2008, med stöd av vilket 1 295,38 euro uppbars,

- i den mån det är nödvändigt, ogiltigförklara kommissionens uttryckliga beslut av den 6 oktober 2008 om avslag på sökandens ansökan enligt artikel 90.2 av den 5 juni 2008, och
- förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta rättegångskostnaderna.

**Personaldomstolens beslut av den 18 december 2008 –
Gippini Fournier mot kommissionen**

(Mål F-21/08) ⁽¹⁾

(2009/C 55/99)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på andra avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 116, 9.5.2008, s. 33.